

Obrir el debat de la salut mental, també a casa

- El 2020 es va arribar a un màxim històric de gairebé 4.000 suïcidis, i és la segona causa de mort entre els joves
- Els estigmes i prejudicis que encara avui persisteixen entorn a la salut mental dificulten la seva detecció

Pàgs. 14-15

Alejandro Flores

A España hi ha una mitjana de 10 psiquiatres per cada 100.000 habitants, molt per sota d'altres països de la UE.

Les baixes del personal docent i els confinaments de l'alumnat sobrecarreguen les escoles

Pàg. 4

Fem un repàs dels contagis als barris del districte de Sants-Montjuïc

Pàg. 13

CRÒNIQUES CANDELIANES

Última entrevista a Kiko Rubio com a president de l'Associació de Veïns La Vinya

Pàg. 12

CULTURA

Una exposició fotogràfica d'en Josep Vicens celebra el 80è aniversari de la Núria Feliu

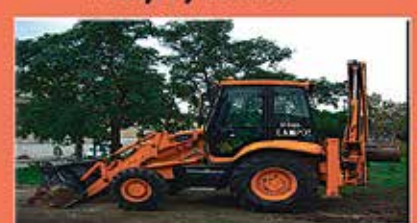
Pàg. 22

OFICINA: C/Pablo Iglesias nº80
08908 L'Hospitalet de Llobregat

Hnos. CAMPOY
servicios y transportes s.l

Servicios de contenedores de obra
Limpieza de locales y solares
Transporte de residuos industriales (236)
Maquinaria de obras públicas
Rebajes y derribos

Tel. 902 201 686 - 93 223 36 89 (6 líneas)
Fax 932230169

amcl
associació mitjans comunicació local

Fundador: Joan Antoni Reyes i Blanco

Tel. 93 296 80 00

redaccio@lamarina.cat

www.lamarina.cat 102.5 FM

Espai Veïnal Química

C/Química, 4, 1er pis 08038 Barcelona

Directora

Yohany Limpias Ayala.

Redacció

Jesús Martínez, Esther Pardo, Andrea Bello, Albert Aguilar, Alejandro Flores, Yaiza Sánchez, Albert Muro, Marta Campos, Olatz Pérez i Joan Cascante.

Edició i maquetació

David Edo.

Fotografia

Alejandro Flores, Rafel Vidal, Josep Vicens.

Revisió del català

Rubén Cruz i Esther Pardo.

Col·laboradors

Julio Baños, Juan Bibián, Pepe Caracoles "Macondo", Esther Pardo, Mar Salvador, Mar Montilla, Rafael Ochoa, Pau Espí, Biblioteca Francesc Candel, CAP La Marina, CAP Doctor Carles Ribas, l'ABP Sant-Montjuïc dels Mossos d'Esquadra.

Consell consultiu: Coordinadora d'Associació de Veïns i Comerciants La Marina (AAVV: Sant Cristòfor, Can Clos, Polvorí, La Vinya, Plus Ultra, Estrelles Altes, Illa Metalco i Eduard Aunós), Associació d'Artistes La Marina.

Publicitat

comercial@lamarina.cat · 93 296 80 00

Impressió: GestXXI

Tirada 6.000 exemplars

Difusió controlada per OJD-PGD

Distribució gratuïta DL: B-3220/94+-

Amb el suport de:

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

amic
associació mitjans comunicació local

Cons d'entitats de foment de la llengua catalana de la Generalitat de Catalunya

EDITORIAL

Sobre la desorientació general i els buits

Llegir els diaris, escoltar o veure les notícies de ràdio i televisió, fa pensar en el moment que estem vivint. La maleïda "pandèmia" ens ha tornat a totes una mica babaus o babaues. Fins al març de 2020 hi havia notícies locals o foranies per omplir el noticiari, a casa i al món hi passaven coses. De cop, només hi ha hagut notícies del "Sars cov 2" o de la malaltia, Covid 19; tota la resta és secundari.

El cinquanta per cent d'aquestes notícies les han generat els polítics, hem d'aclarir però, que cap d'ells no és expert en pandèmies i que mentre trestant, al país hi han passat coses com l'aprovació dels pressupostos o la llei dels treballadors; o no han anat passant, com la taula de diàleg o la investigació de l'ex-rei al Congrés. Doncs bé, sembla que això s'acaba, és a dir, la pandèmia i els polítics, i el que més sorprèn és que també els d'esquerres, han perdut la capacitat de fer política i s'han posat a fer de crítics musicals.

Que no sabien les regles per escollir el festival d'Eurovisió? Que els vot dels televidents no poden comptar perquè no són decisius! (des d'aquí tot el suport a Chanel que ho fa molt bé i també es mereix anar al festival i està patint tot plegat).

A casa nostra no ens quedem curts tampoc. Moltes gràcies al Parlament per reconèixer que les bruixes eren dones i el que hi va haver a Catalunya durant segles va ser un feminicidi en tota regla per les causes més fosques que ens podem imaginar. Com a dones i descendents de bruixes els donem les gràcies, però no cal tanta publicitat, amb un dia de dol oficial que es repeteixi cada any, en tenim prou.

En canvi, podrien haver posat més esforç en obligar l'església a reparar els abusos a nens, als qui han esgarrat la vida i a demanar perdó a tota la societat. Ja que som aquí, també des del Parlament podrien demanar a la mateixa església que torni tots els edificis que s'ha immatriculat que no eren seus sinó dels pobles.

Ja veurem si podrem recuperar els polítics el dia que de veritat desaparegui el maleït virus. Perquè mentre ells es dediquen a omplir els seus buits amb gesticulacions i grandiloqüències que no fan més que augmentar la desafecció política, la veritable notícia és que 1 de cada 3 catalans pateix exclusió social. 1 de cada 3! Sobre això el parlament català ni a dit ni a fet res encara, i el que és pitjor, ja no s'espera res de la institució que és la representació popular?

Sobre la pandèmia

Ens fan ballar amb dies i proves, tant, que ningú no ho té clar si el vacunat pot anar a l'escola encara que el company de taula doni positiu i el nen no vacunat se l'ha de castigar sense poder anar a l'escola una setmana si n'hi ha un de contagiats encara que s'assegui tres files més enrere i no es parlin gaire. No en tenen ni idea però la qüestió és que es podrà anar abans a la discoteca a ballar, sense mascareta, que a la classe de primària.

La sensació és que no ho fan bé, que les prioritats que tenen els polítics cada vegada són més diferents de les que tenim la gent del carrer, que som el poble. D'aquí a quatre dies ens tocarà anar a votar, esperem que no passi com a Castella que quan els de la dreta ja no tenen res més per tirar-se pel cap, s'hi tiren Catalunya. Necessitem que els polítics, encara que no ho siguin, ja som aquí, semblin persones preparades i disposades a servir als qui els votem. ■

macondo

A veces, muchas veces, tengo la sensación de que soy como una navaja suiza o como un caleidoscopio, o como un libro en blanco esperando las palabras. Otras, gasto mi sueldo en urgentes sueños que se me abalanzan en las esquinas de las ciudades más salvajes.

Ramon Carné
JOIERIA • RELLOTGERIA

Al seu servei des de 1982

VENDA I REPARACIÓ DE JOIES I RELLOTGES

ARTICLES DE REGAL

Agència Oficial

Lotus • Pulsar • Festina
Lorus • Marea • Seiko • Casio
Viceroy • DKNY • Nowley

Aviador Ruiz de Alda, 8
Tel. 93 332 02 06 08038 Barcelona

www.facebook.com/ramoncarnerejotgeria

Peluts
Peruqueria canina i complementos animals

Fisioterapia
Variedad de alimentos
Accesorios y juguetes
Reparto a domicilio
Encargos por catálogo

Carrer Alts Forns 69, local 16 (Jardins de la Mediterrània) / 08038 Barcelona
Tel. 934 229 079 / 660 632 371 peluts.botiga@gmail.com

“Les farmàcies hem acabat pagant la diferència dels preus dels tests perquè la regulació va arribar tard”

Alejandro Flores

Catalunya ha viscut, durant les últimes setmanes, tota una tempesta de casos de coronavirus. La nova onada de covid-19 causada per la variant òmicron, detectada primer a Sud Àfrica i ràpidament estesa arreu del món, ha fulminat tots els rècords de contagis a tots els continents. Espanya mai havia arribat a superar els 100.000 casos confirmats de coronavirus en un dia, i molt menys a doblar aquesta dada. Pel que fa a Catalunya, el passat 20 de gener es van comptabilitzar més de 50.000 casos confirmats en un sol dia, la xifra més alta del que portem de pandèmia, i més de 200.000 persones es van contagiar només en aquella setmana, el que suposa que almenys el 2,6% de la població catalana.

Amb tot això, les vendes de les proves autodiagnòstiques més utilitzades, els tests d'antígens, han experimentat un fort creixement durant la sisena onada de coronavirus, i moltes farmàcies (que a Espanya són els punts de venda més utilitzats) han patit aquest augment de la demanda amb problemes d'estoc. Ara, el govern espanyol fixa un preu màxim de 2,95€ per test, una mesura molt demandada degut als elevats preus que tenien al nostre país en comparació amb països com Alemanya (on els ciutadans tenen dret a un test gratis per setmana) o el Regne Unit (on són gratuïts i es demanen a través de la pàgina oficial del govern, amb un procediment per rebre'l a casa). A Espanya, en canvi, els preus variaven segons el lloc on els adquiríem, i anaven des dels 3 als 8 euros. Amb l'onada de casos causada per òmicron, tot coincidint amb la celebració dels àpats de Nadal, la demanda va augmentar més d'un 200%. I tot això ¿com ha afectat a les farmàcies de la Marina? Hem parlat amb algunes

► Susanna y Diana Vidal, farmàcia carrer Mare de Déu de Port amb Foc.

Fotos: Alejandro Flores

► Germán Giménez, farmàcia carrer Foneria.

► David Sala, farmàcia carrer Mare de Déu de Port, al costat de Minería.

“Malgrat afectar-nos com a farmàcia la limitació del preu, tothom ha de rebre un servei com són els tests d'antígens de manera igualitària”

d'elles per conèixer de primera mà la seva experiència en les últimes setmanes.

“Durant les vacances de Nadal va haver-hi una gran demanda de tests d'antígens que superava l'estoc que teníem”, explica el Germán Giménez, que regenta una farmàcia al carrer

Foneria. El farmacèutic explica que, durant els dies més propers als àpats familiars de les festes de Nadal, que van coincidir amb l'inici de la sisena onada i l'arribada de la variant òmicron a Catalunya, la seva farmàcia va haver de portar a terme una política comercial de dosificació: només podien vendre un màxim de 5 o 10 tests d'antígens per persona. Segons el Germán, va haver-hi farmàcies que compraven més tests dels que necessitaven, i això va ser una de les causes que va provocar l'escassetat d'estoc, i ara s'han trobat amb la problemàtica de la limitació del preu a 2,95€ marcat pel govern espanyol. “Hi ha farmàcies que han comprat massa tests durant l'època en què no hi havia limitació de preus perquè el laboratori els hi feia oferta, però ara s'han trobat que han perdut diners

perquè no els poden vendre al preu que els pertocava”, comenta, i afegeix que “la mesura de posar un preu màxim als tests d'antígens és bona, però hauria d'haver arribat abans, i no quan ja ha passat la demanda de Nadal”.

En el cas de la Susanna, que treballa a la farmàcia emplaçada entre els carrers de Foc i de Mare de Déu de Port, la demanda durant les festes de Nadal va augmentar “de 0 a 100”, això és de manera exponencial”. “Hi ha hagut molta conscienciació respecte a l'any passat, quan les vendes de tests d'autodiagnosi no s'apropaven ni de lluny a les denguanys”, explica la Diana Vidal, companya de feina de la Susanna. Totes dues coincideixen, però, en els desavantatges de la limitació de preus en els antígens, ja que consideren que el preu al qual els laboratoris els hi venen els tests no ha variat, però sí que ho ha fet, per llei, el preu de venda al públic: “si no és perquè les proves es venien més cares durant els mesos amb més demanda, hi ha pèrdues”, expliquen la Susanna i la Diana.

En el cas del David Sala, que regenta una farmàcia al carrer Mare de Déu de Port a tocar amb Minería, coincideix amb el Germán Giménez en la idea que la mesura de fixar un preu màxim arriba massa tard. “Si el preu ja ve regulat, molt millor, perquè a tot arreu serà el mateix”, assegura, però discrepa amb la regulació aplicada en el fet que obre la via a que cada farmàcia faci publicitat dels tests, i per tant marqui preus diferent segons criteris propis, sempre per sota del preu màxim. Assegura que “malgrat afectar-nos com a farmàcia la limitació del preu, tothom ha de rebre un servei com són els tests d'antígens de manera igualitària”. Amb la davallada de la incidència de la sisena onada de coronavirus, diversos països plantegen la “gripalització” de la covid. A Espanya, Pedro Sánchez feia públic aquest plantejament a finals de gener, assegurant que des del govern espanyol estan “treballant per abordar la covid-19 com una grip i no com a una epidèmia”, justificant el canvi de paradigma amb l'alta vacunació de la població espanyola, el desenvolupament de nous medicaments que tractin la malaltia i la menor letalitat de la variant òmicron per a les persones vacunades. ■

Esmorzars de forquilla

Menú

El vermut de sempre

Dinars

Particulars i empreses

bar

Iberia

restaurant

Les nostres especialitats:

Bacallà

Fricandó

Cap i pota

Callos

El menjar de sempre **cuinat** amb el millors productes de qualitat!

Mare de Déu de Port, 217 08038 Barcelona Tel: 666 553 888 - 666 561 525

[f](#) [iberiabarrestaurant](#) [i](#) [iberiabr](#)

PERSIAUTO

MB Motor & Blinds

Especialistas en:

- Instalación y reparación de persianas
- Persianas Gradhermetic
- Aluminio
- Mosquiteras
- Toldos
- Motorización de persianas y puertas de local comercial o tiendas

info@persiauto.com

www.persiauto.com

Telf: 935196060 C/ del Foc, 114 08038 Barcelona

Les baixes del personal docent i els confinaments de l'alumnat sobrecarreguen les escoles

► Aules mig buides a l'Escola SEAT pel gran nombre de contagis de la variant òmicron i la confusió que hi ha entre les famílies per seguir els protocols.

Alejandro Flores

Yaiza Sánchez

Tot i que fa menys d'un mes que han començat les classes després de les vacances de Nadal, la fatiga ja s'acumula als centres educatius. L'òmicron, la variant més contagiosa de la Covid-19, ha estat la protagonista estrella dels darrers mesos i **ha posat en la corda fluixa la gestió pandèmica de les escoles**: baixes de professors positius, mainada contagiada, famílies que s'autoconfinen per prudència... El 2022 arrenca pels docents enmig d'un clima d'abatiment i sobrecarrega.

Quina és la situació a la qual s'enfronten els centres educatius?

Amb xifres que superen els **45.000 positius diaris**, el coronavirus ha assolit el màxim històric des de l'inici de la pandèmia. Així i tot, les conseqüències no són tan greus com en un principi. A banda que l'òmicron provoca menys símptomes, **la vacunació és un punt clau per evitar conseqüències més alarmants**. D'acord amb el Ministeri de Sanitat, les persones amb la pauta completa al territori espanyol representen el **80,64%** i un **39,50%** ja té administrada la dosi de reforç.

No obstant això, els positius continuen en augment i, per tant, les quarantenes són cada cop més habituals. Una situació especialment sensible per les escoles, que han de gestionar baixes laborals del personal docent i administratiu i confinaments de l'alumnat sense deixar de posar al centre l'aprenentatge de l'estudiant.

Davant el context, el Departament d'Educació va anunciar a finals de gener

R

REPORTATGE

que permetria que professors i professores de secundària fessin classe a la canalla de primària si fos necessari. Per entendre-ho, cal tenir en compte les dades: en tan sols nou dies, Educació ha nomenat més de **8.000 substitucions**, una xifra que apunta com són de delicades les circumstàncies de les escoles a Catalunya.

Com ho viuen les escoles de la Marina?

Els centres educatius del barri no han estat una excepció. "La situació que ens toca viure és molt complexa. **La sisena onada ens ha afectat de ple**", sentència la cap d'estudis de l'Escola Can Clos, **Pilar Hernández**. L'afectació ha arribat amb la tornada del Nadal. Explica que trobar l'equilibri enmig de baixes i confinaments és complicat, però que ho gestionen de la millor forma possible. La cap d'estudis declara que, especialment, han tingut problemes amb les substitucions. "Venien persones que es trobaven malament i s'entrava de nou en la roda", narra.

La directora de l'Escola Enric Granados, **Ariadna Peiró**, coincideix en el fet que són moments desafiants per la comunitat educativa. Adverteix també d'un dels principals obstacles que descobreixen els centres: **els protocols**. "Canvien constantment i és difícil estar al dia. Hauríem de tenir una persona només pendent d'això, però és inviable", informa. Pilar Hernández assenyalava que, a més, són confusos i alguns aspectes són recomanacions, fet que en dificulta l'aplicació.

La normativa intenta adaptar-se a les xifres de contagis. Tanmateix, com la si-

tuació s'altera contínuament, s'actualitzen amb molta freqüència i provoca que les escoles mirin amb lupa les decisions. Per exemple, abans de Nadal les classes es confinaven si un alumne donava positiu. Ara, però, ha d'haver-n'hi de cinc o més, de persones contagiades. Per tant, la direcció no pot posar en quarantena una classe si no s'ha assolit el mínim. Això no obstant, hi ha més aspectes dins el protocol que obstaculitzen el funcionament dels centres educatius.

Què passa amb les famílies?

És clar que el context, a part de posar entre l'espasa i la paret a la comunitat educativa, encén els ànims i la preocupació de pares i mares. Per la Pilar Hernández, cap d'estudis de l'Escola Can Clos, el principal problema és com els hi arriba la informació, a les famílies. És per això que, aprofitant que són un centre més petit, únicament amb una línia, compten amb el suport d'una integradora social. S'encarrega d'acompanyar les famílies per tal que no hi hagi males interpretacions d'allò que es difon a través d'un número telefònic.

Les escoles han de gestionar baixes laborals del personal docent i confinaments de l'alumnat amb el repte d'avançar en l'aprenentatge dels estudiants

Pilar Hernández:

"La sisena onada ens ha afectat de ple"

"Ens ajuda molt la comprensió de les famílies i anem de la mà amb elles. Això afavoreix la comunicació i, ara per ara, no hi ha hagut cap conflicte entre els pares i mares i el centre", explica la cap d'estudis. Destaca, així mateix, que solen tenir una actitud responsable i, si ho veuen necessari, **apliquen l'autoconfinament en casos de risc per la Covid-19**, fet que millora el bon funcionament del col·legi.

La Covid-19 estreny la soga que ofega els centres educatius: les absències per positius entre el professorat i l'alumnat, així com el protocol confús i canviant que s'aplica des de la Generalitat, són una prova de la batalla diària del personal docent. Encara que no pot preveure's com serà la situació en un futur, les escoles Can Clos i Enric Granados confien en l'efectivitat de la gestió i en què, amb la col·laboració del personal dels centres i les famílies, podran sortir endavant sense oblidar allò essencial: la salut i l'educació. ■

Us presentem... el Magazine del Domènech!

A.B.

Acaba el primer semestre del projecte Fem Ràdio de La Marina FM (Associació de Mitjans de Comunicació Local). Com a resultat d'aquests mesos de feina, el dia 12 de febrer els alumnes de l'optativa de l'Institut Domènech i Montaner ens proposen el Magazine del Domènech al 102.5 FM!

A partir de les 10 del matí la **Meredith**, l'**Álvaro**, l'**Albert**, l'**Alex**, el **Bryan**, el **Lujbang** i la **Sònia** ens faran gaudir d'una hora d'informació sobre la realitat de l'institut, però també de diversió! I és que els estudiants, practicants de periodistes, aprofiten l'espai per entrevistar el seu director i s'han vingut a dalt, estrenyent-lo molt! Com és el seu dia a dia, per què no hi ha allò o per què es fa això, com és que encara aprenem igual si hem canviat tant? Són només algunes de les afilades preguntes que enfronta en **Jesús Vall**, la flamant autoritat del centre.

I, quan pensem que el gruix està fet, arriba la salsa del programa. Parlen, ara més distesament, amb el **Ramon Pros**, qui combina l'ocupació de Conserge de l'institut amb l'ofici d'actor i director de teatre, tota una personalitat! Cada dia els rep des de la finestra d'entrada a l'edifici i és el primer contacte visual de tothom qui travessa la porta principal d'aquesta casa estudiantil. Ser-hi allà i tenir l'agudesada d'aquest actor dona per molt!

► Els alumnes de l'Institut Domènech i Montaner graven el seu programa als estudis de La Marina FM.

Andrea Bello

Però al programa tampoc no falten les curiositats com "quan cobren els famosos", o saber què opina la gent del barri sobre un munt de temes. Sí, sí, micro en mà aquesta colla ha sortit al carrer i ha entrevistat veïns i veïnes, que tenen la llengua ben afilada i els nassos tocats... Els sorprenen les respostes? Atents al programa!

Bé, tot això és el resultat d'un taller que des de fa tres anys apropa aquest mitjà als més joves, amb l'objectiu donar-los més eines d'aprenentatge, i provocar una mirada crítica i reflexiva envers la realitat que els envolta, i també fomentar l'estima al barri. "El taller ens ha ajudat a saber com donar veu a la gent i a informar-nos sobre

Doncs ja sabeu, el 12 de febrer a les 10.00 del matí poseu l'orella al 102.5, hi serà el Magazine del Domènech!

el barri" explica el Lujbang. I en Brian afegeix "Hem après moltes eines de comunicació que, ara som conscients, ens serviran molt en un futur". Posa el punt final la Meredith, "he descobert una mica més el

barri i intentaré participar més, encara que em fa una mica de vergonya".

En **Joan Barutel** i la **Susana Rafart**, han estat els responsables del taller en aquesta tercera edició. Admeten que al principi va costar arrencar, també per les dificultats de la pandèmia, però es mostren satisfets del resultat i de tot el procés.

Fem ràdio, és només un dels molt projectes que realitzen els centres educatius del barri, entre els quals teatre, ball, vídeo, música... impulsats pels equipaments de proximitat (La Bàscula, el Graner, La Inefable), i gràcies al projecte Caixa d'Eines, del Pla de Barris de l'Ajuntament de Barcelona. ■

espai retribuït

¿Trilingüismo en la educación? Sí

David Labrador
Conseller portavoz de
Ciudadanos en el Distrito
de Sants-Montjuïc

Desde el mismo día que nació Ciudadanos, nuestro partido ha sido atacado mediante bulos, mentiras y embustes sobre nuestro posicionamiento en el uso de las lenguas en el ámbito escolar. Desde Cs lo tenemos muy claro: Defendemos un modelo trilingüe para la educación en Cataluña, en donde las lenguas vehiculares de las escuelas sean el catalán, el castellano y el inglés.

Esto, que puede parecer tan disruptivo, no lo es tanto si nos fijamos en los líderes de aquellos partidos que atacan nuestra propuesta educativa. Mientras el Conseller d'Educació, el Sr. Josep González, critica públicamente nuestro modelo, él decide llevar a sus hijas a un centro educativo en donde las lenguas vehiculares son el catalán, el castellano, el inglés y otra lengua extranjera. Otros ejemplos de esta incoherencia política podrían ser el ex presidente Artur Mas, quien también apostó por la educación trilingüe para sus hijos en otro centro educativo privado, el exlíder de ERC, Oriol Junqueras, quien llevó a sus hijos al Liceo Italiano o el ex presidente José

Montilla, que matriculó a sus hijos en el Colegio Alemán. Estos ejemplos son la muestra de esa incoherencia que antes les mencionaba y de una hipocresía digna de estudio.

Queda claro que mientras los dirigentes de Junts, ERC y PSC defienden las bondades de la inmersión y califican de "ataque al catalán" el hecho de defender el trilingüismo en las escuelas, ellos llevan a su prole a colegios en donde no se aplica dicha inmersión y en donde se apuesta por el modelo educativo que defiende Ciudadanos para todo el mundo. ¿Por qué esa diferencia? ¿Por qué el conjunto de los estudiantes de Cataluña no puede disfrutar de una escuela pública trilingüe? ¿Por qué se niegan a mejorar el modelo educativo de nuestra comunidad autónoma? Seguramente, estimado lector, coincidirá conmigo en que esta situación es injusta, arbitraria, sectaria y genera más desigualdad social en función de la economía familiar.

Tras la reciente sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC), avalado por el Tribunal Supremo, en donde se indica que hay que impartir, como mínimo, un 25% de las clases en uno de los dos idiomas oficiales existentes en nuestra comunidad autónoma, se

abre un rayo de esperanza para muchos padres. Esta sentencia crea un precedente. Es una victoria judicial muy importante porque da la razón a las familias que durante tantos años han reclamado sus derechos, los cuales fueron laminados por los diferentes gobiernos de la Generalitat de Cataluña (con el beneplácito del PSOE y del PP en La Moncloa). Esta sentencia lo que dictamina es que, aparte de la asignatura de lengua castellana, se imparta otra materia en esta misma lengua. Nada más y nada menos que eso. El restante 75% sería en catalán, por lo que no se crean a aquellos que dicen que esta sentencia pretende acabar con el catalán en las aulas, porque eso es, sencillamente, mentira. ¿A quién puede perjudicar hacer una asignatura más en castellano en las escuelas catalanas?

A pesar de que los tribunales han dado la razón a estas valientes familias, debemos recordar las dificultades que han tenido que sufrir durante este duro camino. Hace seis años, una familia de Balaguer reclamó que sus hijos recibieran el 25% de las clases en castellano. Pues bien, tuvieron que soportar un escache político de formaciones como ERC, CUP, la antigua CiU, e incluso... del ¡PSC! Estos ataques les obligaron, no solo a cambiar de colegio, sino que tuvi-

eron que trasladarse a otra ciudad. Este hecho lo hemos vuelto a vivir recientemente con otra familia de Canet de Mar. Aquí los padres tuvieron que soportar que plataformas y movimientos separatistas filtraran en Internet sus datos personales, dirección y lugar de trabajo para amedrentarles, o que incluso su hijo de 5 años fuera víctima de amenazas en las Redes. El objetivo de este infame comportamiento es más que evidente: asustar a todas las familias que puedan pensar en reclamar ese 25% de las clases en castellano para que no lo hagan. Si hay miedo, habrá silencio, y así habrá pocas denuncias, lo que validará a la Generalitat a utilizar el fácil argumento de "son pocas familias las que ponen en duda el modelo de inmersión y protestan...". Pero queremos recordarles a los miembros de la Generalitat que, para su desgracia, cada vez son más familias las que están solicitando sus derechos.

Mal que les pese a algunos, la sentencia se acabará aplicando, y desde Cs continuaremos velando para que se cumpla, pero no duden que cuando gobierne nuestro partido (que lo hará), el catalán, el castellano y el inglés (además del aranés en el Vall d'Aran) serán los idiomas vehiculares en todos los centros educativos catalanes. ■

Jordi Fàbregas, inspector en cap de la comissaria de Mossos de Sants-Montjuïc

“Els delictes per resistència han augmentat, la gent està irritada”

|| Yaiza Sánchez

Al Som 30 mil, el programa d'actualitat de la Marina FM, hem parlat amb el màxim responsable de la seguretat a Sants-Montjuïc.

El 21 de gener es va posar fi al toc de queda dins de Barcelona, com s'ha gestionat el toc de queda a la Marina i al Districte de Sants-Montjuïc. Hi ha hagut moltes incidències?

No. Crec que la gent ja s'ha habituat al toc de queda. Cal tenir present que tampoc hi ha oci nocturn i que, entre setmana, d'1:00 a 6:00 les zones estan tranquil·les perquè les persones treballen, motiu pel qual gairebé no s'han detectat incidències. Així i tot, la rigorositat no és la mateixa que en altres moments de la pandèmia.

“Les drogues no són un afer exclusiu de cap barri, a hores d'ara son un problema social”

En termes generals tots estem una mica més irritats, nerviosos, sensibles... està incidint això d'alguna manera en la seguretat també, heu notat algun canvi?

Molt. Els delictes per resistència, desobediència... han augmentat considerablement. Aquest és un símptoma de com està la societat. Que la pandèmia ens anava a fer millors era una dita que, ara per ara, la deixem en mode d'espera. La gent està irritada. Però no només amb nosaltres, sinó amb tot; de fet, la majoria d'incidències que acaben amb detencions són per baralles entre dues persones.

Hi ha un desgast enorme entre els diversos cossos professionals que feu serveis imprescindibles. Com ho esteu afrontant el Cos de Mossos?

Som persones i agafem la Covid-19. El

nombre d'incidents no baixa, però la planilla es redueix. Es pot tenir més o menys tolerància amb la situació, però tothom vol tornar a la normalitat.

Per exemple, com us estan afectant les baixes? Ja d'abans al Cos patíeu per manca d'efectius i moltes hores extres.

Sí. Tenim un personal que, en general, és jove i està en bona forma, així que la simptomatologia de coronavirus sol ser lleu. Tanmateix, si donen positiu, han d'estar set dies a casa. Si fos com una grip, la majoria de persones contagiades podrien treballar perquè es troben bé, tot i que n'hi ha qui dona positiu amb símptomes i sense, per un contacte estret.

A principis de mes coneixíem l'actuació que vau fer al Polvorí contra el tràfic de marihuana. Portàveu mesos d'investigació. Com està el tema, a hores d'ara?

Hem aconseguit resoldre molts dels casos que teníem, però no només al Polvorí. Les drogues són una feina que no s'acaba mai. El veïnat sovint veu a les notícies que els productors de marihuana usen grans naus. Tot i això, és més recurrent emprar pisos. Detectar-los és senzill, perquè fan un gran ús de l'electricitat. Fins i tot, encara que no ha estat el cas del Polvorí, els veïns i veïnes s'adonen i truquen a la policia. Però són negocis fàcils de traslladar. D'aquesta darrera operació hem detectat moviments a ubicacions on no podíem

entrar. Cal remarcar que no és un problema exclusiu del Polvorí; és un problema de la societat.

Hi ha un missatge trampa dient que s'ha de pagar una certa quantitat de diners perquè un familiar pugui recuperar l'equipatge. Heu alertat perquè hi ha gent que ha picat.

El més important és no seguir el corrent. És habitual rebre missatges falsos d'entitats bancàries, companyies telefòniques... que demanen coses estranyes, com codis secrets o activar comptes. No s'ha de fer-hi cas. També ens hem trobat casos on diuen que tenen imatges sexuals dels veïns i veïnes. Sol ser una qüestió que preocupa més, però en la majoria de casos són estafes. El que fan els pirates informàtics és llençar missatges massius i només que caigui un percentatge mínim ja poden fer-hi molts diners. El que s'ha de tenir clar és que cap empresa usa ja aquests mecanismes i que, per tant, cal desconfiar quan es reben aquesta mena de missatges.

S'ha de tenir clar que cap empresa usa aquests mecanismes i cal desconfiar quan es reben aquesta mena de missatges

Finalment té vostè un nou cap ara, i amb polèmica pel mig. Què es comenta entre vosaltres?

Són qüestions que es decideixen a dalt. Hi ha una cúpula jove i diferent, i nosaltres ens hi hem d'adaptar sense entrar en valoracions personals. Els han escollit el Departament d'Interior, que té un director i conseller votats democràticament pels ciutadans. Ens pot agradar més o menys, però sempre ens posem a les seves ordres i s'intenta fer de la millor forma possible. ■

ANTENAS COLECTIVAS
T.V. SATELITEDIGITAL
TELEDISTRIBUCIÓN

ITC SYSTEM
BLANCO CARRASCAL, S.L.

INTERFONOS, C.C.T.V.
MANTENIMIENTOS
T.V. DIGITAL TERRESTRE

Mare de Deu del port, 305-319
local 15 (Jardins de la Mediterrània)
08038 Bcn
blancocarrascal@gmail.com

TEL. 93 421 56 17

Nº de registro 3481
Instalador oficial de la Generalitat

CLINICA DENTAL
ZONA FRANCA

T. 93 296 82 45
C/ Foneria, 34 · 1º 4ª
08038 · Barcelona

Preventiva · General
Ortodoncia y Ortopedia
Radiología Digital
Estética · Implantología

www.clinicadentalzonafranca.com

Fem

UNA CATALUNYA CONNECTADA

És l'hora de fer una Catalunya amb unes infraestructures digitals que permetin connectar els nostres municipis i serveis públics. I el primer pas és fer arribar a tot arreu una **xarxa de fibra òptica pública**, que garanteixi el progrés econòmic i social.

Fem-ho bé. Fem-ho tot. Fem-ho possible.

Fem-ho / BÉ
TOT
POSSIBLE

 Generalitat
de Catalunya

Memòria de barri

El Carnaval a la Marina

Arreu de Catalunya existeixen diverses celebracions del Carnestoltes, el dia en què s'inverteix l'ordre establert, el dia de la disbauxa. A la Marina s'ha fet forta la rua, que se celebra des de l'any 1984, de la mà de la Unió d'Entitats. El mateix any també s'inaugura el Centre Cívic Casa del rellotge, cabdal inicialment per donar suport a escoles i entitats per aconseguir un acte conjunt.

Any rere any s'apleguen diferents comparses, des de les més divertides a les més curioses i també amb espai per a la reivindicació, un esforç de moltes associacions que aposten per dinamitzar culturalment els nostres barris. Enguany la rua del carnaval s'ha posposat fins al juny! La bona notícia és que a diferència d'altres anys no passarem fred!

Fotos: Josep Vicens Busquets

Febrer 2022 - La Marina núm. 312

Comparsa de l'Escola Bàrkeno a la primera rua de Carnaval, organitzada a la Marina, l'any 1984.

|| Esther Pardo i Gimeno

No sabem ben bé perquè però la memòria, insidiosa, s'encaparra en portar-nos a un mateix lloc de tant en tant. No necessita res més que un petit estímul per posar-se en funcionament. A mi em passa amb el record de la carretera Mare de Deu de Port, a la cantonada de l'església, on s'hi posava el meu avi quan ja era vell, a prendre el sol; no hi era sol, quasi sempre s'hi afegien dos o tres veïns més i feien petar la xerrada una estona. I d'allà la memòria em porta al dia de l'enterrament de Paco Candel, amb la mateixa cantonada plena de gent del barri i d'altres llocs, que varen venir a omplir l'església on ell hi va passar la joventut, per dir-li adeu. Aquell va ser el dia en què ens vàrem acomiadar del per-

R

REPORTATGE

Es renova el patronat de la Fundació Paco Candel

► L'antic president de la Fundació Paco Candel, Pere Baltà, el regidor Jordi Martí, i la directora de la biblioteca, Àngels Migueles durant la inauguració d'una placa dedicada a l'escriptor.

Arxiu la Marina

sonatge més important del nostre barri, que va ser qui va convertir el barri en "el personatge" de les seves novel·les i ens va col·locar al mapa a tots plegats, guardiacivils i anarquistes, gitanos i païos, capellans i mestres, botiguers i clientela, petits i grans; tota La Marina, que va ser casa seva fins l'últim dia.

Doncs bé, ara, l'estímul que ha esperonat la meua memòria ha estat la notícia de la renovació de la Fundació que porta el nom de Candel. Es va posar en funcionament el mes de juny de 2005, just quan en Paco feia 80 anys. Els impulsors van ser el fins ara president de l'entitat, Pere Baltà; l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol; el president d'ERC Josep-Lluís Carod-Rovira; l'escriptora Isabel Clara-Simó; el pintor Joan-Pere Viladecans; l'escultor Ferran Soriano; els periodistes Josep Maria Huertas i Mònica Terribas; el sociòleg Salvador Cardús; el veí i cronista del barri Júlio Baños i la parella, en aquell moment de Candel, Joana Gardés. L'any 2007, després de la mort de Candel, Pere Baltà en va ser president, fins ara en què, després de catorze anys, la Fundació ha renovat el patronat. Ha format part de la renovació i posada al dia de l'entitat Òmnium Cultural, referent de primer ordre de la cultura del nostre país.

En aquests anys de funcionament, la fundació ha passat per moments més actius que d'altres, però sempre constant i ha pogut recopilar, crear i mantenir el fons bibliogràfic de l'escriptor obtenint tota la seva obra, que va ser molta. Aquí haig de

Candel va convertir el barri en "el personatge" de les seves novel·les i ens va col·locar al mapa a tots plegats

Guardiacivils i anarquistes, gitanos i païos, capellans i mestres, botiguers i clientela, petits i grans; tota La Marina, que va ser casa seva fins l'últim dia.

remarcar la col·laboració de Paco Candel amb aquesta revista.

D'entre les coses que la fundació ha engegat i dut a terme la Fundació per mantenir la memòria de l'escriptor en recordaré només algunes perquè n'estic segura que gran part dels veïns que llegiu això no en sou coneixedors.

-Va crear el **Memorial Francesc Candel** amb la voluntat de convocar, un cop l'any, la concessió dels guardons que porten el

seu nom. Des del primer, s'han entregat a la seu del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

-Cal destacar també la participació de la fundació en la creació de l'**Ens de l'Associacionisme Cultural Català**, que fa una gran feina en la difusió, activitat i manteniment de la cultura popular, que és la mare de la majoria de les associacions del nostre país.

-Una altra activitat que ha portat a terme la fundació ha estat "**Paco Candel a l'aula**", dirigida als centres d'educació no només per fer divulgació de l'obra de Candel sinó per donar a conèixer la importància de les migracions. Les conferències es realitzaven als centres d'educació amb la participació d'alumnes i professors. Es va fer en col·laboració amb el Departament d'Acció Social i Ciutadania i del Departament d'Educació de la Generalitat.

-Es va realitzar l'exposició "**Candel, la llibertat d'expressió**". Ha voltat per tot Catalunya, i encara ho farà que ens aporta la possibilitat de conèixer l'obra, però sobre tot, el personatge i el seu recorregut per la vida.

-L'any 2014 van tenir lloc els actes de celebració dels **cinquanta anys** de la publicació del llibre que va fer que Candel entrés a la llista d'escriptors reconeguts: "**Els altres catalans**". Es va donar el tret de sortida al palau de la Generalitat. La biblioteca del nostre barri, que porta el seu nom, va acollir alguns dels actes sent el centre de la celebració.

Els projectes de futur de la fundació, que son molts, els podrem anar coneixent i s'ha de posar atenció a la propera celebració del centenari del naixement de Paco Candel l'any 2025.

Si visiteu el web de la fundació (www.fundaciocandel.org) podreu llegir a la pestanya de Missió:

La Fundació Privada Paco Candel té com a missió donar suport a les persones immigrades que venen a Catalunya en el seu procés d'integració a la societat catalana, per compartir-hi el benestar social i laboral, la igualtat d'oportunitats, la cultura i la llengua, tot facilitant el sentiment de pertinença al poble català i partint de l'esperit i els valors inherents en l'obra de l'escriptor i per difondre, promocionar i fomentar l'obra i la personalitat d'en Paco Candel.

A partir d'ara, la fundació serà en mans d'aquests patrons, als qui demanem que recordin que tot i la magnitud del personatge, "el Candel" era un home de barri, del seu barri:

Salvador Cardús, nès el president; Gal·la Cortadellas a la vicepresidència i la tresoreria, i Marina Gay, secretària. També seran al patronat Jordi Cuixart, Rosa Maria Provencio i Miriam Hatibi. Els següents membres que renoven mandat: Mònica Terribas, Ferran Soriano, Joan-Pere Viladecans, Immaculada Moraleda, Joana Gardés I seguirà en el patronat el fins ara president, Pere Baltà que succeï a Candel en la presidència. Cap d'ells no és veí de la Marina. ■

El Calidoscopi

La mirada dels cinc consellers portaveus del districte de Sants-Montjuïc sobre un mateix tema

Les xarxes socials són un espai democratitzador però també poden suposar un punt d'assetjament, sobretot pels personatges públics. Un exemple recent és la guanyadora del Benidormfest, Chanel. Com actuar i què pot fer-hi la política?

Esther Pérez

Barcelona. Llicenciada en Ciències de la Informació, Postgrau en Anàlisi del Capitalisme Contemporani. Consellera de La Marina.

Les xarxes socials són eines de comunicació, però l'anonimat i els interessos de diferents grups polítics i econòmics, fan dubtar que sigui un espai transversal que afavoreixi el debat democràtic. El clima que es viu a les xarxes té conseqüències a la vida real, afecta la salut mental i augmenta la intolerància social. Tenim la responsabilitat de facilitar un debat divers, però respectuós, on ni les campanyes pagades ni les notícies falses tinguin cabuda, molt menys les agressions i amenaces.

Albert Deusedes

Barcelona. Portaveu de PSC Sants-Montjuïc, afiliat a UGT i soci de Médicos sin Fronteras.

Les XXSS formen part de la nostra vida, cal ensenyar i educar petits i joves en el seu ús. Jo per exemple les utilitzo força, no soc famós, però també hi pateixo molts insults i els anomenats "haters". M'he marcat la norma de no interactuar amb perfils anònims i/o tòxics, bloquejo sempre la falta de respecte i denuncio les que veig. L'altra cosa que cal tenir molt clara és que tot i que les XXSS ens permeten connectar amb molta més gent i formen part de la realitat, però són una part molt esbiaixada.

Josep Joaquim Pérez Calvo

Barcelona. Advocat procurador de tribunals.

Les xarxes socials són un nou mitjà de comunicació que evidentment s'emmarca en tota la normativa que regula l'ús d'aquesta eina i àmbit, amb els límits i condicions que per a tothom es troben establertes. En tractar-se de noves tecnologies cal que, al mateix ritme que aquestes s'implementen, s'actualitzi tota la regulació vigent i això s'ha de fer pels conductes legislatius també vigents, mantenint sempre la separació de poders, preservant els drets i mantenint els deures d'igual forma per a tothom.

Georgina Lázar

Barcelona. Jurista de professió. Portaveu del Districte de Sants Montjuïc

Les xarxes són un gran altaveu i un element clau en els moviments polítics i socials. Però el seu anonimat dona cobertura a conductes inadequades (assetjament, fake news...). Ara bé, suprimir-lo suposa una retallada de drets fonamentals (privacitat, llibertat d'expressió i secret de les comunicacions) i una manera d'intentar frenar la dissidència. En el cas dels delictes greus es poden requerir dades, per ordre judicial; però no per delictes menors. Una solució seria obrir la porta a aquesta possibilitat.

David Labrador

Barcelona. Llicenciat en Història. Conseller Portaveu del Districte de Sants Montjuïc.

Les xarxes socials han de ser un espai de llibertat on les opinions personals siguin respectades. Desgraciadament, algunes persones, aprofitant moltes vegades l'anonimat, utilitzen aquesta llibertat per insultar o assetjar. Creiem que quan ja existeixen presumptes delictes d'amenaça o coaccions, les companyies han de facilitar la identificació d'aquestes persones a les autoritats. També és important fer veure als usuaris que el respecte és primordial per un bon funcionament d'aquestes xarxes.

Vols proposar preguntes als consellers? Escriu a les nostres xarxes socials, al nostre web www.lamarina.cat o fes un correu a redaccio@lamarina.cat

L'acomodador

Juan Bibian

"El Bon patró"

Esforç, equilibri, fidelitat". El lema ja defineix l'empresa de balances, Blanco, que dirigeix un impressionant Javier Bardem, la cara empresarial del seu aturat d'Els dilluns al sol' també de León de Aranoa, en un divertit esperpent, crític i àcid sobre el món laboral.

El film destaca per l'elaborat i notable guió del propi director. La càmera, la posada en escena, els altres personatges i fins i tot la música estan bolcats per complert en aquest Blanco, l'empresari dur, comprensiu, hipòcrita i fruit i exemple clar del liberalisme capitalista en què ens movem. És també l'home de casa i família, el tipus disposat a tot per conciliar deure, plaer, ambició i el seu sentit de l'equilibri, en el que pesa més un gram que un pecat. El que fa Javier Bardem amb aquest personatge tan múltiple i difícil de situar als ulls dels altres és realment aclaparador, doncs l'omple de carisma, cinisme, malícia, humanitat; amb un ull t'atrau i amb l'altre et repel i malgrat ser un mal tipus, té carisma.

Fins i tot en allò físic, aconsegueix que la seva gestualitat, figura, actitud i mobilitat continguin tots els aromes, bons i dolents, del personatge.

Los tripijocs de Blanco van des del paternalisme irritant i hipòcrita en el dia a dia fins la corrupció o el suborn més o menys directes. Amb el personatge de Javier Bardem com a guia se'n acaba emportant trompades tothom: els mitjans de comunicació, el poder polític, la inspecció de treball, els caps intermedis i fins i tot els sindicats per omissió.

A la pel·lícula de León de Aranoa tot està treballat fins el més mínim detall, i tot funciona tal i com ho ha de fer. Equilibrat i Molt bé. ■

Retahílas

Mar Montilla

Sal y pimienta

Levo algún tiempo observando que un número de mujeres cada vez mayor se atreve a lucir canas, y confieso que me satisface este cambio de mentalidad, porque lo de teñirse o no se ajusta a la misma dinámica que otras miles de pequeñas decisiones estéticas —maquillarse, depilarse, perder peso— que muchas féminas tomamos a diario. Y si la elección es libre estupendo. El problema es que a menudo son acciones que se llevan a cabo como respuesta a la presión social.

Las sienes blanquecinas de un hombre maduro resultan atractivas y se consideran un símbolo de sabiduría. Sin embargo, cuando es una mujer la que exhibe sus canas con orgullo nos repele, nos inspira dejadez y decrepitud. ¿No va siendo hora de romper estos cánones?

Andie MacDowell tuvo dudas antes de plantarse sobre la alfombra roja en el festival de cine de Cannes el pasado mes de julio. Sabía que su impresionante melena plateada podía convertirse en foco de críticas. En efecto, así sucedió. El revuelo mediático que provocó fue tremendo. Como tantas otras personas, la actriz había dejado de teñirse durante el confinamiento. A medida que le crecía el cabello y los mechones oscuros se mezclaban con los claros, se iba dando cuenta de que su nuevo aspecto le parecía más auténtico que cuando recurría a los tintes. Le divertía verse en blanco y negro, y empezó a plantearse aparecer de esa guisa en público pese a que sus representantes lo desaconsejaban por completo.

Ella optó por no prestar atención a las opiniones ajenas, confiar en su propio criterio, guiarse por su instinto y convertirse en sal y pimienta. ■

Viure poèticament

Glòria Bosch i Morera

Viure poèticament penso que deu ser trobar poesia en totes les coses, no solament en les belles: una rosa esclatant, un ocell de coloraines, un nen que riu jugant amb un globus... sinó en la mateixa rosa ja marcida, en l'ocell migrat, el nen que plora perquè s'ha escapat el globus. Així podem trobar la bellesa en sentiments tristos i fins i tot en el dolor. Com el que em va inspirar aquest poema "Absència" pensant en la Maria una veïna de tota la vida, una segona mare que ens consolava quan la nostra ens renyava i si érem bones ens donava bunyols i flams deliciosos que ella feia. Fins que un dia vàrem créixer i ella va envellir i, presa d'aquesta terrible malaltia amb nom de doctor estranger, confonia els nostres noms i poc després ni ens reconeixia. La vam perdre abans que la mort se l'emportés. I això és molt trist.

ABSÈNCIA

*A la Maria, que em mira
i no em reconeix*

M'emmirallo als teus ulls,
però s'ha tancat la porta.
Per què et sento tan lluny
quan estem a la vora?

Pel teu front passen núvols,
sense pluja ni ombra
i una boira com pols
en la mirada eixorca.

Tu restes a un castell
sense clau a la porta,
m'estavella contra ell
fins a perdre les forces

La tarda va caient,
esdevé melangiosa...
i jo et premo la mà,
tu no em tornes resposta.

La mà que acarona
ara es balba i absent,
una branca sense saba
d'aquest cos que no és teu.

Solament a vegades
pregona en els teus ulls
una mirada clara
que em diu que encara ets tu.

Escriure és molt terapèutic, és una manera de canalitzar i donar cos i veu a emocions que dintre nostre ens angoixen, ens permet mirar-les cara a cara. La prosa ajuda, però la poesia és un bàlsam que amorseix la cicatriu de la pena.

Blog de poesia de la Glòria a elglobosblog.blogspot.com

Una mascota, la mejor compañía

Ramiro L. Grimau

Tengo un periquito, se llama Pusi. Con mi edad (88 años), no podría atender como se merecerían ni gatos, ni perros, así que el periquito se ha convertido en mi mejor compañía, lo cuido lo mejor que puedo y nos profesamos un amor platónico que nos llena a ambos de felicidad. Le dejo la puerta de la jaula abierta para que pueda salir cuando quiera, pero es muy casero (o jaulero) y cuando llego me saluda con un pequeño grito. Pura felicidad, a cambio de muy poco trabajo y poco dinero en su alimentación. Lo recomiendo a aquellas personas que su estado de salud no les permita salir a pasear cuando quisieran, les aseguro que se sentirán más felices. ■

LA MARINA
COMPRA-VENDA DE PISOS
GESTIÓ de LLOGUERS i ASSEGURANCES

En Pisos La Marina, te ofrecemos (*)

- Valoraciones gratuitas.
- Tramitación de cédula de habitabilidad y certificado energético.
- En caso de tener hipoteca, te la pagamos hasta su venta.
- Tramitamos aceptaciones de herencia y te adelantamos los costes.
- Compramos tu piso al contado, paga y señal, en el acto.
- Amplia cartera de clientes en el barrio y publicidad en los principales portales inmobiliarios.

(*) sujeto a condiciones

Si quieres comprar, vender o alquilar tu piso, local o parking **CONSÚLTANOS** www.pisosmarina.com

registre d'agents immobiliaris
de Catalunya aicai 7513

BARCELONA Ps. Zona Franca, 177 Tel. 934311020 Mòbil: 637526075 pmarina@pisosmarina.com

|| Jesús Martínez

«Así no.»

El único presidente de una asociación de vecinos de Sants-Montjuïc que ha doblegado al regidor de distrito es Enrique Rubio (Barcelona, 1968).

«El concejal Marc Serra vino a hacerse la foto justo cuando el Ajuntament nos había cerrado el puesto de recogida de alimentos que ha funcionado durante la pandemia. Le dije: “Así no se hacen las cosas”, y se quedó sin la foto», se defiende Enrique, patrón de los imposibles, verdugo de los mentecatos, Mazinger Z, devastador, iracundo y el adjetivo que Don Quijote reservaba para el dios Apolo: rubicundo.

Enrique Rubio ha presidido la Associació de Veïns de La Vinya desde el 2009, durante años feudo del líder sindical Jesús Arteaga. Y también dirige el Casal de Barri, en el que se hacen cursos para todas las edades, para quienes quieran seguir creciendo con el prodigioso ingenio de aprender (cursos de flamenco, piano, informática, alfabetización, costura, etcétera). En una mesita apartada, libros «gratuitos». Entre ellos, *El hereje*, de Miguel Delibes («Era como si una fuerza abrumadora, lenta y creciente, intentara sacar las apófisis de los huesos de sus respectivas cavidades, un descoyuntamiento»).

Así las cosas, Enrique se habrá ganado enemigos. Ni le importa. Nunca fue un adulator y ahora, a estas alturas, tampoco va a cambiar. A quien le guste, bien, y a quien se pique... Le viene en la sangre hablar sin tapujos, con suficiente claridad como para llamar a las cosas por su nombre: si alguien es un capullo, lo dirá.

Enrique gobierna con benevolencia el espacio vecinal de Alts Forns, 87, en el que caben tanto los que proceden de La Vinya como los que proceden de La Capa, junto a la calle Foc.

«Si me pican a la puerta, no le voy a preguntar de dónde es, yo atiendo a todo el mundo», se adelantará, y a fe que no miente: un pakistaní venido de lejos le pide que le ayude con un problema médico y una anciana le pregunta por las caminatas para la tercera edad.

Se crió en los pisos de La Capa o de la Pantera Rosa, por el color del felino mudo creado por los animadores y productores David DePatie y Friz Freleng.

«En los ochenta, esto estaba rodeado de campos», se acuerda sin mucha añoranza, y constatando algo que sin duda se alteró: «Ahora somos más culturas, muchas más».

Entre otros colegios, estudió en el Enrique Granados, junto al Paseo.

Como el actor Harrison Ford, hizo sus pinitos en la carpintería. No llegó a formar parte del elenco de actores en *Star Wars*. Algo mucho mejor: construía las autopistas a cargo del Ministerio de Fomento.

Desde hace unos meses, Enrique reside en El Polvorí, y cada día sube y baja y baja y sube.

«Por fin nos han hecho caso y ya están arreglando las cuestas, después de tantos años de reivindicación», expone.

Como lo que le gusta a Enrique es estar metido en harina, al lío.

«Así no»

Última entrevista a Kiko Rubio como presidente de la Associació de Veïns La Vinya

C CRÒNICA

“La seguretat, el civisme i organitzar-nos per aconseguir el que volem son les prioritats”

“Els barris que a la ciutat estem a segona encara podem descendir a tercera si no fem res”

«Nuestra prioridad es la seguridad ciudadana, porque aquí hay muchos huecos que tapar. Luego queremos que se arreglen bien las calles. Y vamos a empezar a movilizarnos contra la subida del recibo de la luz, bochornoso», enumera, evidenciando las prioridades. «Por otro lado, estamos trabajando para que la gente sea más cívica, porque aún hay alguno que tira las bolsas del basura por el balcón, una guarrada.»

De tanto en tanto, se reúne con el resto de presidentes y presidentas de la coordinadora que les agrupa en La Marina-Zona Franca.

Acaban de recibir los planos del último proyecto municipal: la reforma integral del paseo de Zona Franca, que se volverá a levantar enterito.

«Yo no lo acabo de ver, y menos cuando recientemente se ha colocado el carril bici», considera. Y esa es otra: la batalla

contra bicicletas y monopatines descontrolados, algo que iría en el capítulo del civismo.

Más luchas:

«No hemos perdido de vista el proyecto para que esta la Línea 10 de metro rodee Montjuïc por el litoral y cruce Barcelona hasta Badalona. Se puede hacer y se planteó en su momento. Este metro no es el que queríamos y lo vamos a arreglar, y vamos a conseguir que las líneas de autobuses que nos quitaron, vuelvan. En ello estamos», protesta.

No está solo.

Sabe cómo funciona el mundo.

Por eso no vive en una burbuja: «Nosotros seguimos siendo los sioux de Barcelona, un barrio de segunda. La cárcel, para nosotros; nadie se imagina que la pongan en Pedralbes».

Los de Segunda aún pueden descender a Tercera. ■

TUCERRAJERIA.COM

Paseo de la Zona Franca, 173 - 08038 Barcelona
Móvil y WhatsApp 661 99 11 44 - info@tucerrajería.com
www.tucerrajería.com

661 99 11 44

Copia de llaves al instante
Cerraduras y bombillos de seguridad
Servicios a comunidades y particulares
Presupuesto sin compromiso
Asesoramiento personalizado

24 HORAS
/365 DÍAS

La sisena onada en dades

Fem un repàs dels contagis als barris del districte de Sants-Montjuïc

Andrea Bello

El 24 de novembre del 2021 Sudàfrica notificava a l'OMS (Organització Mundial de la Salut) la descoberta d'una nova variant de coronavirus. Des de llavors la lletra òmicron de l'alfabet grec ha entrat a formar part nostre vocabulari diari.

En només dos mesos, òmicron ha esdevingut la principal variant i la seva gran capacitat de transmissió ha fet que es dispari el nombre de contagis, causant una sisena onada sense precedents. De ben segur que coneixeu al menys una persona que ha donat positiu d'ençà de les festes de Nadal: jo de fet, n'he perdut el compte.

A l'octubre, abans de la irrupció de la nova variant a Catalunya es van comptabilitzar 9.175 casos de covid-19, la segona xifra d'incidència més baixa des de l'inici de la pandèmia (després del juny del 2020, amb 6.541). Ara, al mes de gener, s'han comptabilitzat 822.586 positius, multipliant per vuitanta la xifra d'octubre.

En el que portem des de l'1 de desembre, abans de l'inici de les festes nadalenques, s'han contagiat 1.124.970 persones, un 14,5% de la població catalana. Això significa que més d'un de cada deu catalans ha passat el virus en els darrers dos mesos.

Al districte tots els barris han patit més o menys per igual aquest increment, superant tots el miler de positius comptabilitzats durant aquest mes i més de la meitat superen els dos mil contagis.

Tot i això, alguns han pogut afrontar mi-

Alejandro Flores

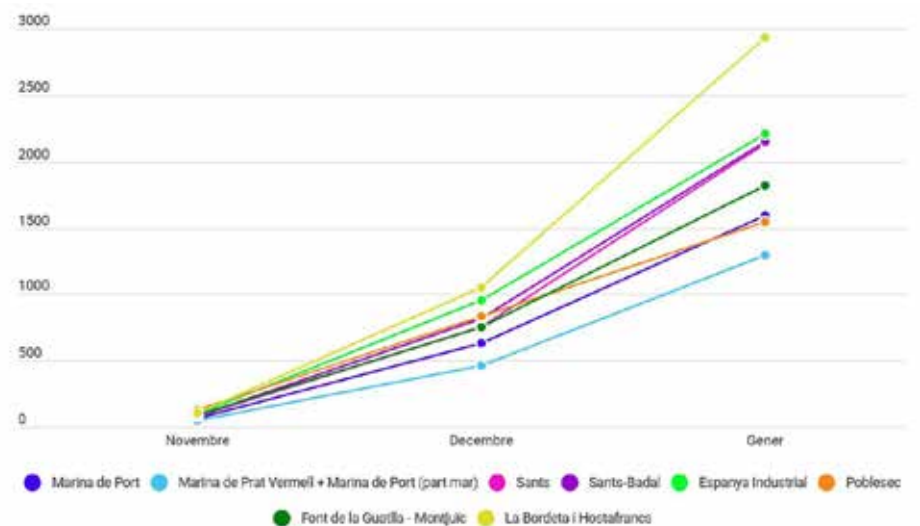
Sants-Badal, que tenen al voltant de 2.100 positius cadascuna.

A la cua juntament amb Poble-Sec trobem les dues ABS de la Marina: la Marina de Port amb 1.590 casos i la Marina del Prat Vermell-Zona Seat amb 1.290 contagis, la xifra més baixa de tot el districte.

En el global, el barri de la Marina ha aconseguit mantenir una mitjana de contagis per sota de la de Catalunya, amb un 8,9% de la població contagiada, el que representa un total de 2.880 persones.

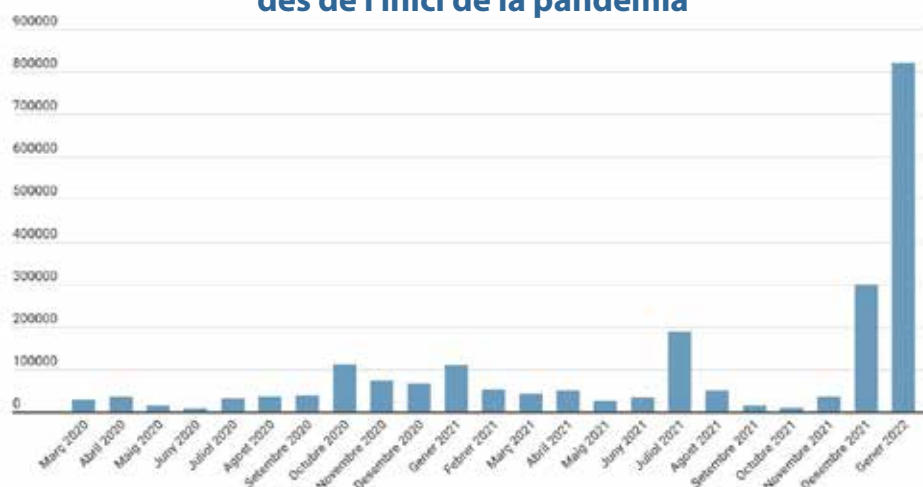
Aquest gran augment de casos ha col·lapsat el sistema sanitari. Sobretot el de l'assistència primària que és l'encarregada de fer, a priori, la detecció, recompte i seguiment dels casos positius. Una sanitat que, com expliquen al programa Fem Salut de la Marina FM des del CAP la Bordeta, "té una càrrega major de feina perquè

Contagis per covid-19 en els darrers mesos al districte per Àrea de Salut Bàsica

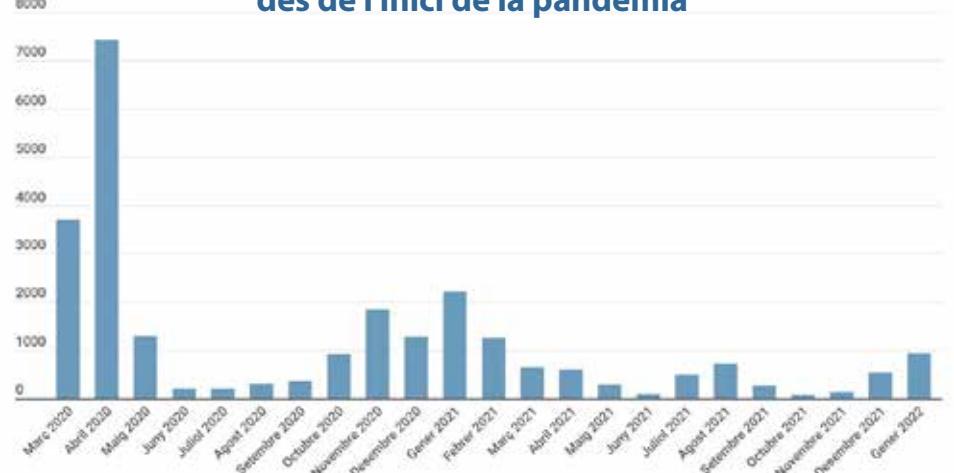
Dades extretes del Portal Obert de Dades de la Generalitat de Catalunya

Número mensual de contagis de covid-19 a Catalunya des de l'inici de la pandèmia

Dades extretes del Portal Obert de Dades de la Generalitat de Catalunya

Número mensual de defuncions per covid-19 a Catalunya des de l'inici de la pandèmia

Dades extretes del Portal Obert de Dades de la Generalitat de Catalunya

llor aquesta sisena onada, és el cas de l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) de Poble-sec, que tot i que en anteriors onades encapçalava les xifres de més contagis, en aquesta es troba cap a la cua mantenint un baix increment respecte el mes de desembre, situant-se als 1.547 casos confirmats.

Encapçala el llistat de més contagis i amb diferència l'ABS de la Bordeta-Hostafrancs, amb un pic de gairebé 3.000 contagis, seguida de l'Espanya Industrial, Sants i

també cal recuperar tots els diagnòstics i proves que no es van poder fer durant els mesos de majors restriccions i afectació, i que encara estem recuperant."

Tot i aquest gran augment de contagis, cal no alarmar-se. La variant òmicron genera una simptomatologia més lleu que la resta, i amb un 85,5% de la població major de 12 anys vacunada, les defuncions per covid-19 no han tingut el mateix creixement exponencial que el nombre de contagis.

Així, per exemple, si comparem aquest mes de gener amb el gener de 2021 podem observar l'efecte de la vacunació. Actualment durant aquest darrer mes, a Catalunya, s'han registrat 822.586 casos positius i hi ha hagut 920 defuncions, que segueixen sent bastantes però no arriben a les 2.208 que es van produir el gener de l'any passat, quan només es registraven 109.000 contagis. Per tant, la transmissibilitat del virus s'ha multiplicat expo-

nencialment, però la seva mortalitat s'ha reduït més de la meitat.

En les darrers dies sembla que comencem a notar una lleugera tendència a la baixa, el que pot augurar una fi propera d'aquesta sisena onada. Ara per ara s'està especulant si pogués ser la darrera, ja que, el Govern Espanyol, davant aquesta baixada de la mortalitat de les noves variants, es planteja "gripalitzar" la covid-19, és a dir, tractar-la igual que una grip, com una malaltia més. ■

► Parc Can Sabaté.

Alejandro Flores

Cal parlar de salut mental i trencar l'estigma des de casa

Invertir en l'atenció primària, augmentar els professionals i parlar-ne més, les demandes dels joves

Marta Campos

Fa poc més d'un mes ens assabentàvem del suïcidi de l'actriu Verònica Forqué. Per uns instants, el país es va congelar. L'actriu, que participava al programa culinari Masterchef, ens abandonava amb les paraules: *"La verdad es que estoy regular. Necesito descansar. Yo no soy de tirar la toalla, pero esta vez hay que ser humilde y decir: no puedo más, no puedo más..."* Ningú esperava el que acabaria passant.

La notícia ha reobert el debat sobre la salut mental i la necessitat de parlar-ne més i fer-hi front com el que és, l'altra epidèmia dels últims anys. Amb un agreujant, i és que no l'estem tractant amb la profunditat que requereix, tal com els experts han alertat.

I és que, el cas de l'actriu, no és aïllat. El 2020 va marcar un màxim històric en el registre de suïcidis: 3.941. Un 7,4% més que l'any anterior. Esgarrifós.

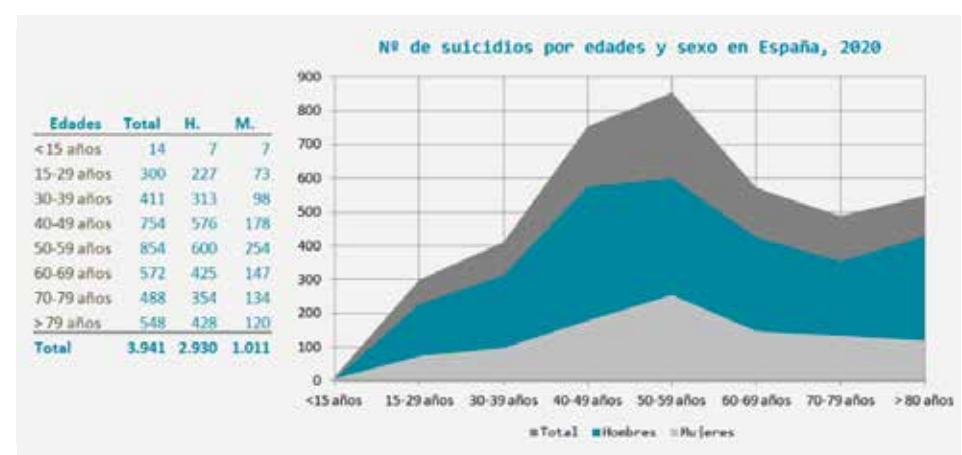
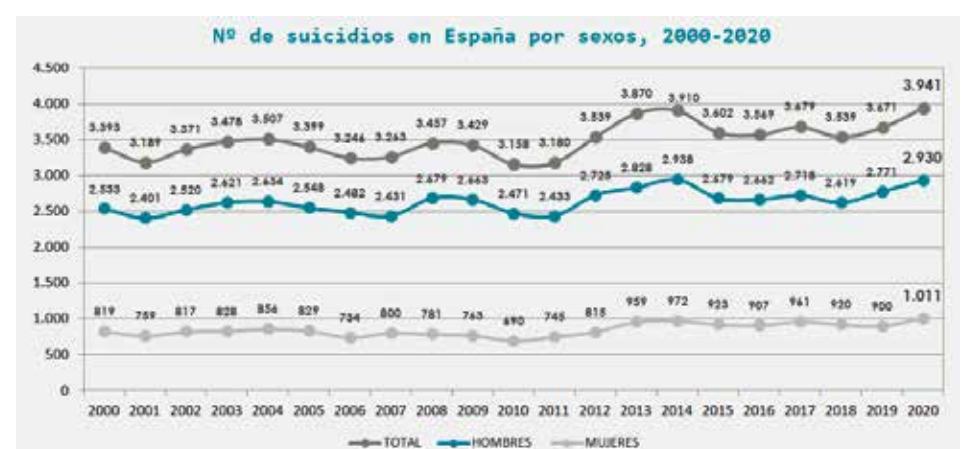
Per afegiment, la pandèmia, que s'ha emportat la vida de milers de persones, també ha tingut altes afectacions en la salut mental, sobretot, dels més joves. Segons l'Observatori del Suïcidi a Espanya, els suïcidis s'han convertit en la segona causa de mort en la joventut espanyola (en la franja d'edat de 15 a 29 anys). El 2020,

T

TEMA DEL MES

El 2020 es van comptabilitzar 3.941 suïcidis, un 7,4% més que l'any anterior

La salut mental ha d'entrar al debat públic per prevenir més suïcidis

Font: Informe de l'Observatori del suïcidi en Espanya, de la Fundació per a la Prevenció del Suïcidi.

Trobem les veïnes Felisa Hernández, Josefa Mañas, Asunción Segura, Rosa Cortés i Manel Coronado, conversant sobre l'arranjament de la Plaça Falset. Elles han estat especialment insistents demanant la millora "perquè calia", asseguren, però també perquè la zona quedi anivellada, urbanísticament, al nou entorn que poc a poc s'obre al Prat Vermell.

La Marina del Prat

VERMELL

Febrer 2022
Núm. 1

Projectar el futur des de les arrels

La Marina, una nova centralitat de la ciutat

Marc Serra,
Regidor del Districte
de Sants-Montjuïc

La Marina del Prat Vermell és l'aposta urbanística més forta en molt de temps a tota la ciutat. Amb un abast de 75 hectàrees, l'equivalent a 42 illes de l'eixample, albergarà 11.000 habitatges i equipaments en un entorn de gran qualitat urbana. La transformació es farà de forma progressiva en el temps, amb un termini previst de 16 anys per completar-la, i l'arribada de 28.000 nous veïns i veïnes.

Com a ciutat, estem davant d'un repte enorme que implica fer créixer Barcelona fent-la més habitable. No volem que els nous habitatges siguin una altra perifèria dormitori, sinó que han de servir per consolidar La Marina com una nova centralitat de la ciutat.

Per aquest motiu, a les promocions d'habitatge es sumaran baixos amb comerç de proximitat, equipaments i nous espais verds dels que podrà gaudir tothom. Amb l'objectiu de que els veïns i veïnes de La Marina, tant els nous com els de tota la vida, tinguin tots els equipaments i serveis necessaris a un màxim de 15 minuts caminant des de casa i, sobretot, sense necessitat de sortir del barri.

Tot aquest procés ha de venir acompanyat d'una millora de les infraestructures i la connectivitat del barri. L'esperada arribada del metro

s'ha de completar amb l'obertura de la nova estació (M) Motors al Prat Vermell. Per fer-ho possible necessitem la màxima col·laboració del Govern de la Generalitat que fa massa anys que arrossega el desplegament de la L9. A tot això, cal sumar-hi la connexió pel Morrot que ha de permetre connectar amb bus i bicicleta el barri de La Marina amb el centre de la ciutat en pocs minuts.

El desenvolupament del Prat Vermell ha de servir també per seguir atraient empreses, entitats i institucions. L'aposta per un teixit econòmic híbrid ha de permetre combinar el comerç de proximitat com a element cohesionador de la vida de barri amb l'arribada de noves indústries que apostin per instal·lar-se al que ja és un dels principals pols tecnològics de l'àrea metropolitana.

Volem que el veïnat, les entitats, les empreses i les institucions que arribin al barri en els propers anys el coneguin, l'estimin i el cuidin tant com aquells que hi han nascut. Per això estem impulsant iniciatives per recuperar i divulgar la memòria del barri, així com per difondre aquells valors compartits que han inspirat històricament els barris de La Marina.

Barcelona té un deute històric amb La Marina i ara tenim l'oportunitat de reparar-lo. Perquè això sigui possible serà necessària la participació i el compromís de tothom.

El Reportatge

Les conselleres Esther Pérez i Maribel Sánchez, conjuntament l'Aurora López, responsable de l'Oficina de la Marina, durant la primera sessió de l'òrgan de seguiment del desenvolupament del Prat Vermell.

Es crea la Comissió de Seguiment

L'espai recull la mirada veïnal, tècnica i institucional sobre la transformació

Amb l'avenç en la transformació urbana del Prat Vermell i l'inici del degoteig en l'arribada de nous veïns i veïnes, és el moment oportú per impulsar la Comissió de Seguiment del desenvolupament de la Marina del Prat Vermell. Un espai on els veïns i veïnes podran conèixer de prop i en detall la transformació urbanística i social del barri, amb les propostes que s'impulsin des de diversos àmbits, i on també podran participar en les decisions.

Amb aquest objectiu, el dimecres 19 de gener, la Sala Pepita Casanelles acollia la primera reunió dels membres de la comissió, entre els quals: veïnat i entitats que formen la Comissió de Seguiment del Consell de Barri, l'Associació de Veïns d'Eduard Aunós, veïnes de l'edifici d'habitatge cooperatiu la Chalmeta i les AMPAs de les escoles més properes.

Les conselleres Esther Pérez i Maribel Sánchez van liderar l'espai donant la benvinguda i encoratjant el veïnat "a fer seu tot el procés i aprofitar-lo per incidir en els canvis que tant s'han vingut reclamant i que permetran posicionar la Marina com el centre de la ciutat metropolitana".

La reunió va ser una primera presa de contacte entre els i les participants, on va tenir especial rellevància l'informe sobre l'estat de la situació global de la transformació, presentat per les persones responsables de l'Oficina de la Marina.

Els avanços en urbanisme, habitatge, equipaments i comunitat

La majoria dels sectors en què s'ha dividit la zona ja tenen aprovat el planejament urbanístic i en molts s'estan gestionant les llicències d'obres.

Paral·lelament, estan en marxa un total de 1.504 habitatges en diferents moments de construcció, que es preveu que estiguin finalitzats l'any 2026.

Pel que fa a la urbanització, s'invertiran més de 300 milions d'euros en adequar els solars i construir carrers, parcs i zones verdes. A més, el barri comptarà amb el projecte del nou parc, una aposta de ciutat que albergarà una àrea de 2,39 hectàrees destinades a zona verda, i que començarà a construir-se aquest estiu.

Pel que fa als equipaments, es va destacar l'oferta ja existent al territori, i que està en condicions per atendre una demanda creixent. També es va informar de la previsió de nous equipaments esportius, educatius, mediambientals, comercials i sanitaris.

Finalment es va explicar l'estratègia social comunitària que es desenvoluparà des de l'Oficina de la Marina amb Foment de Ciutat i Districte i que in-

clourà diverses accions per promoure l'arrelament, la memòria popular, la cultura i el lleure infantil al barri. Així, un objectiu és acollir el nou veïnat i facilitar-li la integració amb la comunitat de veïns que des de fa anys viu al barri.

La mirada del veïnat

Els veïns i veïnes del Prat Vermell valoren positivament ser-hi presents, a la Comissió de Seguiment. "Tenim el dret de ser una part activa i volem ser escoltats i participar en la transformació del nostre barri", hi coincideixen la Karen Abe, veïna la cooperativa la Chalmeta i en Manel Coronado, representant de l'Associació de veïns Eudard Aunós. La Comissió de Seguiment és un espai obert per debatre, fer propostes i suggeriments, i seguir de ben a prop una transformació que sens dubte marcarà un abans un després a la Marina i a Barcelona.

El PRAT VERMELL en fites

Finals del segle XVIII: el Prat Vermell

Als camps que hi havia a la zona s'instal·la una fàbrica d'indianes dedicada a fer tints. Un cop tenyides les robes, s'assecaven sobre les terres tornant-les d'un color vermellós, i d'aquí sorgeix el nom del barri.

1929: Construcció del nucli d'habitatges de Cases Barates Eduard Aunós

S'aixequen un total de 533 habitatges per allotjar les persones que vivien a les barraques de Montjuïc i que havien arribat a Barcelona des de diferents llocs d'Espanya per treballar en la construcció de l'Exposició Universal del mateix any.

1992- 2004: La fi del barri de Can Tunis

L'estiu de 2004 s'enderroquen les últimes vivendes que quedaven de Can Tunis. Acabava així un procés que es va fer de manera esglaonada des del 1992. La barriada quedava substituïda per infraestructures industrials i portuàries.

Alerta, això t'interessa!

Ampliació del Servei de Dinamització d'Infants i Adolescents *Imagina't* i posada en marxa del projecte *Omplim els buits*, per donar ús als solars encara buits.

La nova urbanització en què el vianant guanya protagonisme davant el vehicle privat.

Una oficina de La Marina que serveix de finestra única per a totes les qüestions relacionades amb el desenvolupament del Prat Vermell. Podeu contactar-hi a través de correu electrònic a oficialamarina@bcn.cat

Hi ha iniciatives d'acompanyament i suport als nous comerços de proximitat que s'instal·lin a la zona.

La construcció de gairebé 12.000 habitatges amb un 50% d'oferta pública.

ESPECIAL
El Prat Vermell

Les dades

del **Prat VERMELL**

Una transformació de
75 hectàrees
equivalent a **42 illes**
de l'Eixample

Previsió d'uns
28.000 habitants

Al centre
de la **ciutat**
METROPOLITANA

Un pol **tecnològic,**
científic i econòmic
de **8.000 a 10.000**
nous llocs de treball

11.000 habitatges
i equipaments,
en un entorn de
gran qualitat urbana

Un barri dominat pel verd
135.000 m2
amb un parc central de
2,39 hectàrees

2006: Es modifica el Pla General Metropolità

L'1 de juny de 2006 se modifica el Pla General Metropolità que possibilita la urbanització del Prat Vermell i en octubre de 2007 s'aprova també el Pla Especial d'Infraestructures, fixant els criteris d'urbanització per a cada sector de la Marina.

2019: Nou impuls i reactivació de la construcció d'habitatges

Per diverses raons, el 2019 s'aprova una nova MPGM i un Pla Especial d'Infraestructures (PEI). Al desembre de 2020, es crea l'Oficina de la Marina per impulsar el desenvolupament de tots els processos urbanístics, econòmics i socials, amb una mirada integral.

2022: Comença l'arribada de nous veïns i veïnes i el debat sobre els serveis

Enguany s'ha iniciat la Comissió de Seguiment que reuneix representats veïnals, també dels nous edificis habitatges, a més de representants institucionals que acompanyaran l'execució dels projectes a la zona en transformació.

Un **VIATGE**
en el TEMPS

Aurora López Corduente

Arquitecta responsable de l'Oficina de la Marina

Què us ve al cap si us dic Prat Vermell?

Manel: Desenvolupament. En tots els sentits i tots els aspectes. Estem convençuts que la zona guanyarà molta més vida i que també guanyem com a ciutat.

Aurora: Em ve el record del primer contacte que vaig tenir amb la zona, començava la transformació de Cases Barates i un company estava treballant a la taula del costat amb els plànols. Des de llavors he vist com s'instal·lava la Fira i com ha anat canviant aquest territori, encara molt desconegut per bona part de la ciutat. Actualment penso que és l'espai amb més projecció residencial de qualitat de la ciutat.

Què està passant ara mateix aquí, com ho expliqueu?

Aurora: Estem enmig d'un procés de renovació de la que havia estat la part industrial del barri: s'estan construint habitatges, s'està regenerant l'espai públic i bàsicament s'està dotant d'urbanitat tot aquest entorn que fins ara estava pensat per a les indústries i els magatzems i no tant pels veïns.

Manel: La percepció que tenim des del veïnat és que fins ara estàvem als afores de la Marina i de la ciutat i que ara agafem major rellevància. Per tant, tindrem els equipaments i serveis que tenen la resta de barris més a prop, un CAP, una escola, un centre cívic o més varietat del comerç de proximitat. Pot ser una oportunitat per molta gent, fins i tot per desenvolupar-hi el seu negoci. Ara mateix ens ha canviat molt una cosa tant senzilla com veure nens i gent jove que venen als edificis nous, això porta alegria a l'entorn.

Ens ha costat dirigir l'atenció al Prat Vermell, però amb tota aquesta transformació ara tot-hom ho estem fent. Què més està passant que a primera vista no apreciem?

Aurora: Estem fent un procés que va

Ens citem a la seu de l'Associació de veïns i veïnes d'Eduard Aunós. Aquesta és la primera d'un seguit de converses que farem amb persones de diversos perfils per seguir de ben a prop què s'hi cou al Prat Vermell.

Coincidim amb l'Aurora López Corduente, arquitecta responsable de l'Oficina de la Marina, i en Manel Coronado Lozano, de l'Associació de veïns d'Eduard Aunós. L'una, amb 33 anys d'experiència a l'urbanisme de la ciutat, té una mirada privilegiada i informació detallada sobre els projectes de la zona, i l'altre, bregat en la lluita per transformar la quotidianitat des del col·lectiu, té la consistència que dona l'experiència. Conversem sobre el Prat Vermell!

més enllà dels edificis. És un procés que fem amb els diferents agents que hi participen, és a dir, amb el veïnatge, amb els industrials, els comerciants, el territori i les diferents àrees de la ciutat de Barcelona.

Un dels temes que per nosaltres és fonamental és l'acollida als nouvinguts i aquesta integració entre la gent que ja viu al barri, els que acaben d'arribar i el que encara vindran. Per la meua experiència, la Vila olímpica va tenir dificultats per integrar-se al Poblenou. Hi havia una separació. Hem d'aprendre de les experiències passades perquè aquesta sigui una trajectòria més fàcil, tant pels que viuen com pels que han de vindre. Ara tot això ho estem treballant des del començament, amb projectes socials i de recuperació de la memòria històrica, per exemple.

Manel: L'importat d'aquesta transformació és que, a mesura que avança, les administracions no s'oblidin de qui està vivint aquí. Pot semblar un detall menor i obvi però no ho és. Per això és important la renovació de la nostra plaça com a eix central de Cases Barates, per exemple: fer que el barri no se senti exclòs de la transformació, sinó que més aviat hi hagi un sentiment de ser part de tot això, i que l'objectiu es plantegi com una continuïtat. Això ho veiem amb la renovació de la plaça

Falset, s'està adequant l'entorn per a construir-hi el nou barri, però tenint en compte els elements que ja hi ha al barri original.

Aurora: Precisament un dels eixos fonamentals de la proposta d'espais verds és el recorregut que s'inicia al nou parc, que passa per la plaça de Falset, i arriba fins al passeig de la Zona Franca. La qüestió és integrar l'espai històric amb l'espai nou.

Una altra preocupació són els serveis. Quins són els que ja hi ha i els que s'han de posar en marxa?

Aurora: el Pla Urbanístic considera totes les necessitats d'una zona amb una projecció de població futura de 28.000 habitants, és a dir, una mida d'una ciutat mitjana. Naturalment, hem de considerar que se necessitaran escoles, un CAP, espais culturals, serveis administratius, esportius, etc. A més, quan es va fer aquesta projecció, no es va pensar només en els nouvinguts, sinó també en les mancances que tenia la població resident, i no només de la Marina del Prat Vermell, sinó també de la Marina de Port.

Naturalment, comptarem amb els equipaments existents i els potenciarrem, com és l'exemple de l'Institut de La Mercè, i les escoles Enric Gra-

nados, Bàrkeno, etc. No obstant això, ja estem treballant amb els Consorcis d'Educació i Salut per a projectar els nous equipaments que s'hi hauran de construir de bell nou, per començar, segurament una escola i un CAP. S'ha de fer una mirada global a tota la Marina per considerar quins serveis es gestionaran des de cada centre.

Manel: crec que una prioritat seria una escola bressol, perquè està venint molta gent jove. I també obre una oportunitat laboral, per exemple per la gent que hagi fet educació infantil.

Aurora: Ho tenim a la llista i ho estem treballant, de fet, ja tenim fins i tot una possible ubicació.

I què creieu que cal preservar del que ja hi ha?

Manel: Per nosaltres és important no perdre l'essència del barri. Mantenir la idea d'Eduard Aunós com a un conjunt de blocs i amb les seves entrades laterals, però també mantenir les estructures històriques.

Aurora: Cal preservar els elements arquitectònics però també els que fan comunitat. Per això estem estudiant aquesta possibilitat per a diversos espais entre els quals la Colònia Bausili, la fàbrica de Bertrand i Serra del Prat Vermell, la casa Santiveri i el seu conjunt d'edificacions, i ara volem introduir també l'antic Canal de la Infanta, per què no? La colònia Bausili és de titularitat privada i no està catalogada. Es va construir cap a l'any 1927 i té el problema que és inundable, no podem mantenir els habitatges. Però sí podem convertir-la en un equipament per mantenir la memòria d'aquest espai. En una de les naus de l'antiga fàbrica de Bertrand i Serra del Prat Vermell està previst construir-hi un mercat. I el centre SEAT també es mantindrà. Estem valorant cas per cas perquè hem de preservar i catalogar amb criteris més amplis que només l'arquitectònic.

Manel Coronado Lozano

Associació de veïns d'Eduard Aunós

El Prat VERMELL en la conversa

“Acompanyem des del respecte i sense jutjar ningú”

En l'àmbit municipal, fa prop d'un mes, coneixíem la notícia sobre l'ampliació de Konsulta'm, el servei psicològic que fins ara només atenia adolescents de manera gratuïta. A partir d'ara, s'augmenta el servei per la ciutadania major de 20 anys. Konsulta'm té per objectiu atendre de manera preventiva els problemes de salut mental, però, no és un servei de psicodiagnòstic ni de treball clínic.

Lequip a la Marina està constituït per dues professionals: un educador social i una psicòloga clínica. Estan ubicats dins l'Espai Química, (carrer Química, 8) i atenen les consultes dels joves, que s'acosten al servei de Dinamització Juvenil en busca d'activitats educatives i de temps lliure que contribueixen positivament a la seva salut emocional. Tots dos són serveis complementaris per als joves.

Hem parlat amb en Luis Gol Corzo i l'Àfrica Cruz, responsables del servei Konsulta'm Sants-Montjuïc.

El servei Konsulta'm ara s'adreça també a la ciutadania major de 22 anys. Per què l'ampliació?

Pensem que l'ampliació és resultat d'observar un augment de consultes als nostres dispositius de població d'una franja de major edat de 22 anys i, per tant, un augment del malestar emocional de la població en general. La nostra experiència en població adolescent i jove és que l'atenció espontània i la ubicació en serveis propers a la ciutadania promou l'accés a la consulta.

Com funciona el servei? Com demanar ajuda?

Destaquem per l'atenció espontània. Qualsevol adolescent o jove (entre 12 i els 22 anys) pot presentar-se directament

► Luis Gol Corzo, educador social i Àfrica Cruz, psicòloga clínica, del servei Konsulta'm. Alejandro Flores

al nostre servei dimecres a la tarda, de 15 h a 19 h per fer-hi la seva consulta. També pot contactar amb nosaltres a través del correu electrònic, per WhatsApp o telèfon mòbil i demanar cita. Això es fa extensiu a les famílies amb fills adolescents i a professionals que necessitin assessorament en algun tema relacionat amb la salut mental.

Quina demanda teniu? Hi ha més consultes de determinades franges d'edat?

L'any passat, entre els dos punts d'atenció del Konsulta'm Sants-Montjuïc, vam realitzar més de 380 consultes d'adolescents, joves i famílies, de les quals 111 eren primeres consultes. També vam fer més de 220 contactes amb professionals i entitats. Comparant les dades amb anys anteriors, aquest any hem notat un increment significatiu de la demanda de gènere femení, un 68% de les primeres consultes. Quant a l'edat, és força variada encara que la franja de 15 a 17 anys s'observa un petit increment.

“És un espai on estem accessibles per escoltar, acompanyar i orientar en tot el procés de cerca d'ajuda”

Ara que s'ha reobert el debat sobre la salut mental, tothom tenim clar que falten professionals als Centres d'Atenció Primària? Calen més inversions?

Sí, cal un augment de la inversió en professionals de la salut mental, ja que la demanda s'ha anat incrementant molt i les situacions són més complexes després del confinament. No només per a la detecció, sinó també per al tractament.

També cal un augment de la inversió en la dotació de professionals a l'atenció

primària vinculat a una planificació adequada. Infermeria, pediatria, medicina de família i treball social dels equips de primària. Que aquests professionals puguin fer bé la seva feina contribueix a detectar i acompanyar el patiment humà d'un gran nombre de pacients.

Professionals dels equips de Salut Mental (Psicologia clínica/Psiquiatria), dins del conegut programa de Col·laboració amb l'Atenció Primària, ja dediquen unes hores a la setmana desplaçant-se als CAP, però són insuficients.

Com acabem amb els estigmes que envolten la salut mental?

Hi ha programes de prevenció i promoció de la salut mental que mitjançant tallers dins dels espais educatius estan contribuint a disminuir l'estigma. També hi ajuden el debat social i l'aparició d'aquest tema als mitjans de comunicació, obert i amb naturalitat.

Animeu la gent que potser necessita ajuda, però encara no sap o té por de demanar-la a que ho faci.

En aquest cas, tenen una feina molt important els serveis socials que treballen als diferents territoris reconeixent i estimulant la consulta quan es detecta un malestar emocional.

Konsulta'm és un servei que s'ofereix per fer consultes quan hi ha un malestar emocional i la necessitat de compartir-lo. És un espai on estem accessibles per escoltar, acompanyar i orientar, des del respecte i el no judici. També valorem si la persona que fa la consulta necessita un altre tipus d'ajuda que nosaltres no podem cobrir i, per tant, la nostra funció és orientar i acompanyar en el procés de cercar aquesta altra ajuda. ■

“Educar en salut des de petits és la clau per construir una societat sana”

entre els menors de 30 anys, es van comptabilitzar 300 suïcidis i entre els menors de 15 anys, es va arribar als 14. També entre les persones majors de 80 anys, aquesta causa ha augmentat fins a un 20%.

Una pandèmia silenciada

Les dades espanten, però no sorprenen. Avui dia, és habitual que se'ns acosti un familiar, un amic o un conegut i ens comenti que pateix ansietat, depressió o algun trastorn. És una situació que, malauradament, s'estén cada vegada més. I, tot i que ens toca de més a prop, la salut mental continua carregada d'estigmes, discriminació i prejudicis.

Per constatar-ho sortim al carrer i preguntem tres persones aleatòriament. L'Iris, una jove estudiant, n'és conscient. “Sempre s'ha tractat a les persones amb problemes de salut mental com a persones boges, un psiquiatra era un *loquero*, però no és això”.

Reclama que “és el moment de començar a educar i a tractar la salut mental com una realitat més. Són persones que simplement necessiten ajuda”. I és que la por i el silenci són els grans enemics.

Carmen Jiménez, de 25 anys, assegura que “no se'n parla suficient i és una qüestió

La resposta dels governs

D'una banda, el govern d'Espanya ha assegurat la inversió de 100 milions d'euros fins al 2024 dedicats a un Pla d'acció de salut mental. I d'altra, el govern català, va anunciar la injecció de 48 milions d'euros en salut mental emmarcada dins del projecte dels Pressupostos autonòmics de 2022.

important que no apareix als mitjans de comunicació. He buscat suport amb les meves companyes de pis perquè la pandèmia ens ha afectat molt en l'àmbit emocional i de socialització”. D'altra banda, la Laura, altre jove de 20 anys, considera que “fa temps que la salut mental és un tema delicat i amb la pandèmia s'han incrementat els problemes que se'n deriven”. A més, emfatitza que els mesos de confinament han afectat les seves relacions personals: “no teníem ningú amb qui socialitzar més que la família i perdiem els suports de les amistats que moltes vegades són la nostra contenció”. Així doncs, tothom reclama que la salut mental entri en el debat públic per prevenir més suïcidis.

Els especialistes asseguren que, d'una

banda, cal generar entorns on es pugui parlar obertament i sense por, saber a qui i com demanar ajuda i aprendre a confiar en el sistema sanitari. Parlar-ne a casa amb naturalitat i sense prejudicis. Educar en salut des de petits és la clau per construir una societat sana, conclouen.

I d'altra, cal redefinir la funció dels mitjans de comunicació, que tenen el poder de desenvolupar un paper significatiu quant a la prevenció. El Ministeri de Sanitat, el passat 9 de setembre, va recalcar la importància que els mitjans de comunicació informin sobre els suïcidis “con responsabilidad, alejándose de sensacionalismos, prestando especial cuidado al lenguaje utilizado, aportando datos

contrastados y testimonios fiables, con información positiva y además ofreciendo información de ayuda”.

La sanitat pública no dona l'abast

Celso Arango, president de la Societat Espanyola de Psiquiatria, assegura que “Hay 9,8 psiquiatras por cada 100.000 habitantes, frente a los 17,2 de media en la UE y el Reino Unido; y 16,2 psicólogos clínicos frente a 29,9”.

En conseqüència, l'atenció es retarda i els pacients arriben amb pronòstics més complexos. D'altra banda, hi ha molts pacients que no es poden permetre el cost d'un psicòleg privat i acaben sent els més afectats quan l'atenció sanitària en salut mental no arriba. De fet, entre les tres joves entrevistades aleatòriament, totes han hagut de recórrer a ajuda psicològica privada i totes tres tenen familiars o coneguts que pateixen algun trastorn com autisme, trastorn límit de la personalitat o anorèxia. “De la mateixa manera que tenim metges públics, són necessaris psicòlegs públics en igual mesura i nombre”, asseguren. ■

La Unió d'Entitats estrena nova junta directiva

II **Andrea Bello**

La Unió d'Entitats ja està mans a l'obra. La seva nova junta directiva ja comença a concretar quin serà el pla d'actuació al barri, mentre que ja estableixen vincles de treball entre els seus membres. La candidatura guanyadora ha estat liderada per Rosalia Fernández, presidenta de l'Associació de Veïns de Can Clos. La Unió d'Entitats, que engloba a nou entitats i associacions del barri, ha escollit la Rosalia per a la seva presidència durant els propers quatre anys.

La proposta va ser l'única que es va presentar i complia els criteris per la candidatura. Els membres de la Unió d'Entitats van donar suport al relleu amb 25 vots a favor, 2 en contra i una abstenció en les

► Equip de la nova directiva de la Unió d'Entitats de la Marina.

Alejandro Flores

votacions que es van dur a terme el dijous 20 de gener. La nova directiva ja s'ha posat mans a l'obra i s'està organitzant en diferents comissions, "igualment, estem oberts a altres entitats que s'hi vulguin sumar" recorda la nova presidenta.

La Neus Borrell, ara expresidenta de la Unió d'Entitats, assegura que, malgrat les dificultats que ha passat el barri i les seves entitats i associacions durant els últims dos anys, "estic contenta del treball fet" i desitja sort a la nova junta, que "ha entrat amb molta força". A més, agraeix l'equip de treballadores de la Unió d'Entitats i dels Centres Cívics del barri de La Marina, "que han ajudat i han fet possible la feina realitzada durant aquests dos anys".

Així, tenen l'objectiu de "recuperar la integració de les entitats a la Unió i motivar la participació". Per això, la nova directiva es reunirà amb totes les entitats i proposa coordinar un calendari per evitar que se superposin actes de les diferents entitats. "Volem fomentar la dinamització per fer una Marina millor", el lema que els mou. ■

La desaparició definitiva de la fàbrica la Bòbila

II **A.B.**

A finals de gener ha començat el procés d'enderrocament de l'edifici de la Bòbila. Així ho ha informat la família Piulanch, propietària dels terrenys, als tècnics de l'Ajuntament.

Les tasques s'han iniciat amb la neteja de la gran quantitat de material banal que hi ha al recinte. A continuació, i seguint la normativa vigent, es retiraran les cobertes d'amiant a la teulada per fer possible l'enderroc definitiu de l'edifici. Segons els propietaris, aquestes feines no hauran de suposar

cap molèstia pels veïns i veïnes en fer-se en un recinte aïllat. A més, per evitar problemes de trànsit l'entrada de camions es farà de manera esglaonada.

Així arriba a la fi un maldecap pels veïns i veïnes de Can Clos, ja que l'històric edifici darrerament s'havia convertit en un abocador on es concentrava la brutícia i plagues de rates i paneroles.

Amb aquest enderroc comencen les obres als terrenys de la Bòvila que suposaran la construcció de quatre promocions d'habitatge privades i que aconseguirà l'obertura d'un nou pas entre Can Clos i la zona de La Vinya. ■

Alejandro Flores

Un projecte cinematogràfic recupera la memòria de "la Farola"

II **A.F.**

Els alumnes del projecte 'Cinema En Curs' visiten l'antic far de La Farola i els seus entorns. Es tracta d'una excursió emmarcada dins d'un treball documental que hauran de realitzar els i les joves de secundària de l'Institut Montjuïc. Mitjançant l'ajuda de testimonis que van viure al costat de l'històric far i experts en el camp audiovisual i cinematogràfic els estudiants hauran de gravar i editar una pel·lícula documental. El projecte passarà per diverses fases, acompanyades pel cineasta Pablo García. La primera té com a objectiu sintonitzar amb l'entorn i conèixer de ben a prop La Farola i la seva història. El treball es projectarà a final de curs junt amb les creacions d'instituts d'altres barris i ciutats, ja que el projecte és d'àmbit internacional.

A la visita de La Farola, es pretén que els alumnes coneguin el seu passat i la vinculació amb el mar que van tenir els veïns i veïnes que vivien a les proximitats. L'excursió ha consistit en una visita al Port de Barcelona, en concret a la zona on antigament s'ubicaven les cases dels camperols, i

► Estudiants del IES Montjuïc, veïns i veïnes que acompanyen i responsables del projecte, durant l'excursió. A.F.

“Cinema en Curs” converteix estudiants de l'IES Montjuïc en documentalistes

al desaparegut barri de Can Tunis.

“És una oportunitat perquè els nois i noies coneguin i es vinculin amb la memòria històrica a través del cinema, que siguin els responsables de transmetre aquest coneixement a altres persones”, explica la Núria Aidelman, una de les responsables. Els joves s'han dividit les tasques de producció: uns s'encarregaven de les fotografies, uns altres del so i el vídeo, i la resta feien de reporters i reporteres, ben atentes als testimonis. N'han hagut antics residents i experts del Port.

El Josep Maria Pérez, impulsor de la recuperació de la memòria de 'La Farola', junt amb l'Adolf Romagosa, antic directiu del Port de Barcelona, insisteix en la necessitat de no oblidar les arrels del barri, “perquè són la clau de la nostra història i ens poden obrir altres opcions i oportunitats laborals”.

“Venir aquí de nou suposa quelcom molt especial per mi. No veig el port ni els contenidors, només visualitzo el mar, la platja, el llac i els camps”, transmet la Teresa, qui reclama el sentiment de pertinença a un passat no tan llunyà en el temps. Lamentada, però, no tenir prou coneixement tècnic sobre el passat de La Farola, tot i que durant la visita ha estat una de les veïnes referents pels joves. “Agafat al pal de messana, dient el mar és per mi”, canta la Teresa Martí mirant el Mediterrani, com diu l'havanera 'Llop de Mar'. ■

Gràcies!

Per respectar la natura.

Per fer bon ús de les papereres.

Per fer que el teu gos no deixi rastre.

barcelona.cat/conviure
#conviureBCN

Ajuntament de
Barcelona

Districte de
Sants-Montjuïc

“A la FAGIC volem apostar per la joventut i també per la dona gitana”

|| **Andrea Bello**

Entrevistem Simón Montero, president de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya (FAGIC), una entitat creada el 1991 amb més de 30 anys d'història i més de 100 entitats repartides per tot el territori català. Simón és també veí del barri, reflexionem sobre els desafiaments de l'entitat que representa però també sobre els reptes de futur del col·lectiu.

E

ENTREVISTA

Quin és el repte principal de la FAGIC a hores d'ara?

Els principals objectius de la FAGIC són promoure i defensar els drets, llibertat i cultura del poble gitano.

Cada dia i territori són nous reptes que ens arriben, i ara amb la covid-19 ens hem hagut d'adaptar i actualitzar, com la resta de la societat catalana.

Justament la pandèmia, com ha impactat la vostra feina?

Al principi la situació va ser difícil perquè un alt percentatge del poble gitano viu de la venda ambulante i tenen recursos econòmics escassos, per tant, era una situació en la qual a molts els hi van faltar els recursos més bàsics, com el menjar.

Aquesta situació va trastocar la línia d'actuació de la FAGIC i ens vam haver d'adaptar per cobrir aquestes necessitats. I gràcies a Déu va sortir bastant bé.

Crec que podem estar orgullosos del pas endavant que es va fer per defensar els més vulnerables. La FAGIC va estar a l'altura i es va deixar l'ànima per treballar amb bancs d'aliments i Mercabarna, aconseguint recursos públics i privats per intentar cobrir les necessitats més bàsiques d'aquestes famílies en dificultat.

Com ha comentat abans, lluiteu per treure l'estigma i l'antigitanisme. En quin moment creu que estem?

L'antigitanisme és quelcom palpable que

encara patim dia a dia. Per exemple, quan una persona va a buscar feina i de cognom es diu Heredia per art de màgia el teu currículum baixa a baix de tot o acaba a la paperera.

“L'antigitanisme és quelcom palpable que encara patim dia a dia”

També passa que quan vas a veure un pis i tens els trets racials més marcats et diuen que l'habitatge ja està llogat, i després fem la consulta per a una altra persona sense els trets tan marcats i ens diuen que segueix lliure.

El tema del racisme es transversal en molts àmbits: habitatge, educació, treball... queda molt per fer encara i demanem a les administracions que es posin les piles per crear una llei contra l'antigitanisme que empari els drets dels gitanos i eviti la discriminació per motius d'ètnia.

Com us va en la feina d'interlocutors amb les administracions?

La FAGIC és l'entitat més representativa de l'associacionisme gitano i per tant també treballa com a interlocutor entre els membres de la comunitat gitana i les administracions. Formem part de l'Intergrup del Parlament de Catalunya, i també estem dins del seu Consell Assessor.

Passa el mateix quan es vol fer alguna llei, o projectes i accions polítiques en pro del poble gitano, que es dirigeixen a nosaltres. És l'entitat referent dins del poble gitano, i qualsevol membre de la comunitat a Catalunya sap que s'hi pot dirigir quan tingui un problema.

També participeu de projectes europeus. Quines són les darreres accions en aquest terreny?

A la FAGIC volem apostar per la joventut i també per la dona gitana. Són el futur del nostre poble, per això els volem formar i empoderar amb una bona educació.

Tenim projectes i programes amb el Parlament català i l'europeu, perquè vegin de primera mà com es fan les polítiques i se sentin representats. Al final, formem part d'aquesta societat i no podem donar-li l'esquena, ni que la societat ens la doni als gitans.

Actualment no hi ha cap diputat d'ètnia gitana i crec que ja va sent hora. Aquesta legislatura reivindicarem als partits polítics que incloguin algun representant gitano que vagi a les llistes.

Al barri coneixem la tasca de l'Escola Dominical Undebel. Com més es trasllada la feina de la FAGIC aquí?

La comunitat gitana, igual que la societat en general, és molt diversa. No serà igual un gitano de la Marina que un de plaça Espanya, i això que es troben a prop. Cada barri, per tant, té les seves particularitats i necessitats, que la FAGIC recull i cobreix adaptant els programes a cada zona.

L'Escola Dominical, per exemple, fa una feina extraordinària i cobreix moltes funcions socials com la d'educar els nens i nenes, evitar que estiguin al carrer, reforç escolar i també a detectar i fer el seguiment de les necessitats que aquest nens i nenes i les seves famílies puguin tenir.

Viu a la Marina, com valora la relació amb la comunitat gitana?

Hi estem molt a gust, el barri ens acull molt bé. Tenim bona relació amb tots els veïns i és una interlocució beneficiosa. Nosaltres sempre estem al servei dels veïns i viceversa. Al cap i a la fi fer societat és col·laborar, perquè busquem el mateix objectiu: viure tranquils i ser bon veïns i veïnes els uns amb els altres.

D'aquí deu anys, què desitja que hagi canviat a la comunitat gitana?

M'agradaria que els partits polítics miresin cap al poble gitano amb una voluntat real i que els gitanos puguin entrar per fi en els llocs de presa de decisió, perquè també volem sentir-nos representats. Catalunya sempre ha estat avantguardista en mesures i accions per al poble gitano, però li falta fer aquest pas, decisiu per nosaltres i que marcaria una diferència notable.

El poble gitano té les mateixes necessitats bàsiques que qualsevol altre ciutadà: viure, tenir la seva casa, estar tranquil i que els seus fills estudiïn i puguin tenir un futur. Aspirem a tenir una vida digna i amb els mateixos drets que la resta de la societat. ■

BRACAFÉ
1929

Carrer Minería, 12 08038 Barcelona
www.bracafe.com

Nuestros Parques Infantiles

Rafael Ochoa

Espai infantil a Sant Cristòfol.

En estos tiempos que vivimos, que circulan patinetes y bicicletas por las aceras y a gran velocidad, más el tráfico rodado, es difícil dejar a los peques que vayan libres jugando por las mismas debido al peligro que conlleva. La importancia que tienen los parques infantiles o áreas de juego infantil para los niños a menudo nos pasa desapercibida, pero juegan un rol muy importante en el futuro desarrollo de estos.

La vida es un juego que se empieza a vivir desde que se nace. Luego, según se crece, los juegos van adquiriendo seriedad, rigor y responsabilidad. Es muy bueno que los peques toquen cosas, salten, compartan juegos con amigos y practiquen la psicomotricidad.

Me he interesado por confeccionar un pequeño mapa de los parques infantiles públicos que tenemos en la Marina (quizás alguno me habrá dejado). Aquí podéis ver el resultado: un mapa con los puntos que tenemos en el barrio en (redonda verde y roja), pues en la web de Sants Montjuïc no se encuentran estos parques en el buscador; si indica que hay, pero está vacío.

Iniciando el recorrido, al principio de Mare de Déu de Port, encontramos 2 parques en la zona de fomento que limita con el barrio. Están a tiro de piedra y presentan un estado regular-bueno. Subiendo al Polvorí hay 1 en buen estado, bajando por las rampas a Mare de Déu me encuentro en medio con otro que también está bastante bien y, al llegar abajo, hay uno pequeño en la plaza de Teresa Claramunt bien conservado. Entrando en el parque de Can Sabaté hay 4 parques en un estado correcto. Aparece en la plaza de La Marina 1 en buenas condiciones, seguidamente pasamos a 1 de reciente construcción en la plaza de la Mediterrània.

“Tenemos parques suficientes y algunos modernos, lo único que hace falta es cuidarlos un poquito”

En las viviendas de la Capa hay otro en buen estado en su patio interior, también en Can Clos me encuentro con 3 parques. Bajando de Can Clos a los jardines de Cal Sèbio (Farrero) hay 2 que están bien conservados y cruzando la carretera dentro de Illa Metalco me encuentro con otro pequeño y en prácticamente perfectas condiciones.

Andando un poco más dirección mar aparecen las Casas Baratas con 1 bien conservado en la plaza de Falset, plaza que está en remodelación, otro detrás de la Comisaria y un tercero y de reciente creación en los pisos en construcción de la Nueva urbanización del Prat Vermell. Aunque pienso que este es para jóvenes dada las características de los aparatos. Dirección a la montaña llegamos al barrio de Sant Cristòfol, y encontramos uno bien conservado en la plaza de l'Arboreda y otro en los Jardins de Sant Cristòfol, 3 más esparcidos por los pisos Virgen de Nuria y uno en la plaza Sant Cristòfol. Sin embargo, este solo tiene un juego de redes para grandes y es una pena, pues hay muchos peques en esa zona que podrían disfrutar de una buena área de juegos moderna. Además, me comentan los vecinos que se está hundiendo la plaza y que necesita una remodelación integral.

Els punts verds assenyalen els parcs.

Finalizando ya el recorrido, llegamos a la plaza del instituto LLuis Domènech i Muntaner donde hay otro parque en buen estado. Acabo en la Confluència de Jane Addams con carretera del Prat, hay 1 que quizás sea el mejor que he visto para que los peques jueguen y se diviertan con seguridad.

En algunos de los parques infantiles que he visitado, observo una falta de limpieza interna y alrededores, también faltan pipicans. Si, ya sabemos que el que es educado retirará lo que deje de su animal y no entrará en los parques, pero al menos con los pipicans, el mal educado no podrá poner excusas.

Considero que tenemos parques suficientes y algunos modernos, lo único que hace falta es cuidarlos un poquito todos. Espero no haber aburrido con tanta ruta; para los papás y mamás que quieran hacer con sus hijos el recorrido, aconsejo que lo hagan por partes porque son alrededor de 8 km. ■

Pau Espí

Penjant d'un fil

El 2022 ha començat fort, molt fort diria jo. Després d'un segon Nadal atípic a causa de la covid, sembla que la pandèmia ha decidit que ens seguirà acompanyant al llarg de l'any i que s'allargarà una mica més del que tots voldríem. Potser és estrany dir això, però tinc la sensació que, dia a dia, em vaig acostumant a viure en mig d'una pandèmia mundial. Perquè sí, fa ja gairebé dos anys que tots estem immersos en un mar de dubtes anomenat covid, sols en una tempesta desenfrenada. Portem dos anys vivint en un desert que sembla etern, on, quan veiem un final pròxim i ens hi apropem, resulta ser que tan sols era un miratge. No hi ha cap dubte de què estan sent uns anys molt durs per a tots, ja que ningú ens havia preparat, ni físicament ni psicològicament, per viure una situació així.

Davant d'aquesta inexistent preparació sobre com poder afrontar unes circumstàncies tan adverses com les que estem vivint, cadascú hem hagut de fer un esforç i un sacrifici per poder adaptar-nos a aquest nou món on, gairebé tota la nostra vida ha començat a girar entorn de la covid. És en aquest context quan, la gran majoria de problemes que teníem com a societat han passat a un segon terme. Vagi per endavant que no critico, ni de bon tros, que s'hagi prioritzat la covid per davant de la resta de preocupacions que envolten a la nostra societat, ja que, com he dit abans, estem parlant d'una pandèmia mundial. Tot i això, penso que el fet que totes les mirades estiguin centrades en l'evolució del virus i de la seva incidència, ha provocat que afers com la contaminació o la pobresa hagin desaparegut de l'ull de l'huracà. Però que se'n parli menys no vol dir que aquestes qüestions s'hagin resolt.

Aquest és el cas dels suïcidis. Segons va publicar el diari *El Mundo*, l'any 2020, els trastorns mentals van acabar amb més gent menor de cinquanta anys que el coronavirus. Perquè sí, no ens enganyem, la gran majoria de persones que decideixen suïcidar-se, per no dir totes, ho fan empeses per un trastorn mental que s'apodera d'elles. Alguns pateixen depressió, ansietat, bipolaritat o un llarg etcètera de trastorns que tenim més a prop del que pensem, fins i tot, potser nosaltres mateixos en som víctimes i ni tan sols ho sabem. Com a jove, us puc assegurar que les noves generacions estem molt més conscienciades sobre els trastorns mentals del que ho estaven els joves de fa vint anys, però encara ens queda molt camí.

I és que, a banda de parlar sobre ells, crec que el més important és poder gaudir d'ajudes suficients per saber com solucionar-los. Sembla mentida que, avui en dia, segueixi sense estar a l'abast de tothom una cosa tan simple com anar al psicòleg. Però això va com sempre, si tens diners tot és més fàcil. Ja sé que els governs són especialistes a retallar en necessitats bàsiques com Ensenyament o Medicina, i que prefereixen deixar que el preu de la llum es dispari constantment en lloc d'intentar regular-lo, però potser no estaria de més invertir uns quants calerons en el tractament dels trastorns mentals dins la sanitat pública. Perquè sí, està molt bé que *La Marató* els hi dediqui el programa i els hi destini la recaptació econòmica, però penso que el Govern de torn hauria d'intentar focalitzar gran part dels seus esforços en evitar que aquesta *pandèmia silenciosa* segueixi creixent. Tot i que, suposo que deu ajudar molt, anar al psicòleg de la seguretat social i que, després de fer veure que t'ha estat escoltant, et digui que et compris una pilota antiestrès i facis ioga per canalitzar els teus problemes. ■

Els reptes post-pandèmia dels comerços al barri

La pandèmia ha comportat febleses, alt i baixos, canvis, però també una oportunitat de creixement, remodelació i replantejament dels negocis que aposten per la proximitat. La necessitat d'innovar, millorar l'oferta i els serveis així com posar-nos al dia amb el repte digital i l'ús de les xarxes socials son alguns dels elements destacats per tres, del prop del centenar de comerços que conformem l'Associació de Comerciants de la Marina. Els hem preguntat directament sobre las tasques que tenim per endavant com a col·lectiu. Hi coincidim, estimats lectors?

En Pau, de la immobiliària Grocasa: "Volem convertir-nos en la immobiliària puntera en atenció i en bona fama dins del barri. Ser capaços de generar relacions de confiança amb els veïns i veïnes i crear un impacte en el públic perquè s'acostin i demandin la nostra ajuda". A més, aquest any, "continuem apostant per les xarxes socials, els correus comuns a la gent del barri, campanyes amb flyers i, en general, una bona tasca de difusió. També volem apostar per no cobrar tant per les gestions, és a dir, taxacions gratuïtes, assessorament als clients, serveis al públic de manera gratuïta.

La Montserrat, professora de l'escola bressol La Pau, aposta pel seu model educatiu. "Hem incorporat grans canvis a l'escola.

Som un projecte educatiu amb solvència i el que volem és aconseguir que al barri ens coneguin i oferir un servei de qualitat pels pares i mares així com pels infants. A més, apostem per les activitats extraescolars com l'anglès o la piscina".

La Marisa, infermera al centre d'Infermeria i Podologia, considera que el repte d'aquest any és "continuar com fins ara o millor, ja que el COVID ens ha afectat a tots. Volem arribar a tot el barri i seguir atenent als clients de totes les edats. Portem més de 40 anys al barri i, en els següents dos anys, ens agradaria trobar certa continuïtat. Buscar gent interessada en el negoci que pugui quadrar en el nostre centre d'infermeria i podologia per tenir la continuïtat que desitgem".

Botigues associades:

ADMINISTRACIÓ LOTERIA
ADMÓN. LOTERIA 137 COSTA
Mare de Déu de Port, 379-381
Tel. 93 331 52 98

ADMINISTRACIÓ FINQUES
ASSESSORIA ADMINISTRACIÓ
FINQUES PÉREZ
Mare de Déu de Port, 385
933327788

ANIMAL DOMÈSTIC
MON ANIMAL
c/Foneria, 43 Telf. 934317402

PELUTS
Alts Forns, 69, local 16 (Plaça Mediterrània) Telf. 934229079

ARTS GRÀFIQUES
CELIA SERVEIS GRÀFICS
C/ Energia, 32 628635753

ASSESSORIES-GESTORIES
ANNA MARIA MADRID ASSESSORIA / AMM ASSESSORIA, S.L
Av. Josep Tarradellas 8, Entl 5a
Telf. 93 419 52 87

BOFILL & PERAIRE
TAX&LEGAL
c/Mineria, 4-6 Esc A, 7è 4a
Telf. 932989977 / 609932494

ENRIQUE OLMEDILLO SANCHEZ
ASESOR EN SEGUROS
c/Alts Forns, 71 Telf. 619174408

AUTOESCOLES
AUTOESCOLA ZONA FRANCA
Pg. Zona Franca, 186
Telf. 93 331 86 12

AUTOMÒBILS
KIA AR MOTORS
Pg. Zona Franca, 6-8 932239288

BUGADERIA
LA WASH-BUGADERIA
c/ Mineria, 17 Telf. 666 242 460

CELLERS
CELLER LA MARINA
Aviador Duran, 2. 680188509

CORREDURIES D'ASSEGURANCES
ICALI CORREDURIA DE SEGUROS
Mare de Déu de Port, 252, Bxs.
Telf. 932233309 / 656369849

DROGUERIES I PERFUMERIES
DROGUERIA FELI
C/Alts Forns, 74. 688 89 30 77

DROGUERIA RAMIRO
Pg. Zona Franca, 228 Local 1
Telf. 93 332 22 12

ELECTRODOMÈSTICS
ELECTRODOMÈSTICS VANWARD
Pg. Zona Franca, 124, Local.
Telf. 93 535 52 52

ESCOLA D'IDIOMES
KIDS AND US LA MARINA
C/ Mecànica, 17

ACADÈMIA D'ANGLÈS
SMALL TALK
Plaça de Sant Cristòfol, 19
Telf. 647 19 56 44

ESTANCS
ESTANC ZONA FRANCA
Pg. Zona Franca, 244.
Telf. 933326946

ESTANC Nº 276
Alts Forns, 70-72. 93 332 65 66

FARMÀCIES
FARMÀCIA CUSCÓ
Pg. Zona Franca, 162
Telf. 934218129/ 606885784

FARMÀCIA PANADÉS
Pg. Zona Franca, 226
Telf. 93 332 34 47

FARMÀCIA ROBERT-ESTELRICH
C/Mineria, 12 Telf. 93 332 10 75

FARMÀCIA FORNS I GIRÓ
C/Mare de Déu de Port, 234
Telf. 93 332 21 94

FARMÀCIA CARMEN BARENYS
Pg. Zona Franca, 122
933320210 / 608975406

FARMÀCIA BELKIS
MARTÍNEZ SÁNCHEZ
C/ Ferrocarrils Catalans, 69
08038 Barcelona Tel. 932980106

FARMÀCIA DOMÈNECH CB
Gran Via C. C., 152 Telf. 933326497

FARMÀCIA SANTIAGO TORRENTS
Mare de Déu de Port, 255
Telèfon: 93-331-13-41

FARMÀCIA ENERGIA
c/ Energia, 9 Telf. 93 332 50 18

FERRETERIES-LAMPISTERIES
BAYOT COLLADO
Mare de Déu de Port, 168-170
Telf. 934214922 / 601156042

COMERCIAL ÁLVAREZ 2013, S.L
c/Energia, 20
Telf. 934215977 / 677565089

TU CERRAJERIA.COM
Pg. Zona Franca, 173.
Telf. 661 991 144

FORNS DE PA
365. CAFÈ I FORN DE PA
C/ Mare de Déu de Port, 271
Telf. 93 421 87 26

365. CAFÈ I FORN DE PA
C/ Mare de Déu de Port, 379
Telf. 93 422 38 47

365. CAFÈ FORN DE PA I
DEGUSTACIÓ
Pg. de la Zona Franca, 365

CAFÈ I PA MÉS QUE BO
C/ Mineria, 18. 93 011 02 48

EL TALLER
C/ Alts Forns, 61. 938289122

FORN HUGUET
C/ Alts Forns, 60. 645-944-419
FORN CAFETERIA JESSI-K-AFÉ
C/ Alts Forns, 74. 935318354

PA DE CARPES
Mare de Déu de Port, 321 local 7
636836708

FOTOGRAFIA
GALERA FOTOGRAFIA
Pg. Zona Franca, 177-179
Telf. 93 332 57 97

IMMOBILIÀRIA
PISOS LA MARINA
Passeig de la Zona Franca, 177
934311020 / 637526075

IMMOBILIÀRIA GROGASA
c/ Mare Déu de Port, 257
676585317

PISOS BARCELONA
Alts Forns, 71-73. 935365919

JOIERIES
JOIERIA RAMON CARNÉ
Ruiz de Alda, 8. 93 332 02 06

LLAR D'INFANTS
LLAR D'INFANTS ELS GEGANTS
Jardins de la Mediterrània s/n.
Telf. 93 296 48 18

LLAR D'INFANTS XUMETS
C/Energia, 10. 93 431 76 72

ESCOLA BRESSOL LA PAU
Mare de Déu de Port, 355 baixos
Telf. 930321306

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MACARRO Ferrocarrils Catalans,
87-89. Telf. 93 332 78 56

MOBLES
MUEBLES EL CISNE
Pg. Zona Franca, 224. 933322698

MacMOBLES ZONA FRANCA
Pg. Zona Franca, 141
Telf. 93 432 37 99

MacMOBLES ZONA FRANCA -2
Ctra. Del Prat, 11. 93 421 20 70

MODA I COMPLEMENTES
WALA SPORT Pg. Zona Franca,
191-205. Telf. 93 332 04 13

CALZADOS CISNE
Passeig de la Zona Franca, 220
Telf. 933323594

JUBEL ZAPATERIA
c/Mare de Déu de Port, 252
Telf. 93 432 16 98

NOTARIA
MARÍA DE LOS DESAMPARADOS
RIOS MESSANA NOTARIO
Pg. Zona Franca 242, Entlo.C.
Tel. 936282806 Fax 931210064

ÒPTIQUES
JOSA ÒPTICS Pg. Zona Franca,
155. Telf. 93 432 24 98

VISTA ÒPTICA Mare de Déu de
Port, 252. Telf. 93 331 40 47

PAPERERIES
PAPELERIA NAVARRO
Pg. Zona Franca, 181
Telf. 93 332 57 94

PASTISSERIA CREATIVA
ZASI CAKE Mare de Déu de Port,
272. Telf. 93 141 97 75

PERRUQUERIES I ESTILISME
BALLESTERS PERRUQUERS UNISEX
Mare de Déu de Port, 413 bxs
local 3. Telf. 93 422 10 48

DANI FERNANDEZ ESTILISTES
Paseo de la Zona Franca, 132
Telf. 934 32 15 90

MANIKURAME
C/Foneria, 26. Telf. 93 625 53 31

MI PELU
C/Foneria, 33-35. 93 533 10 12

QUADRES I MARCS
ART I DECORACIÓ
Mineria, 17. 93 296 70 03

QUEVIURES
CARNISSERIA ÀNGEL
Foneria, 26 b. 93 332 64 44

CONDIS SUPERMERCATS
Pg. Zona Franca, 210- 214
Telf. 93 431 84 78

CONGELADOS ALISS
Mare de Déu de Port, 407
696824448

REFORMES INTEGRALS
NOUESPAI, S.C.P
Pg. de la Zona Franca, 177
Telf. 93.517.63.18

TENMAN REFORMES
c/Mare de Déu de Port, 407-409
Telf. 629.82.92.85

RESTAURACIÓ
TABERNA DEL CONDE
Carrer de la Foneria, 46
Telf. 93 527 08 42

BAR GARRIDO
c/Foneria, 40 Local 3
(Jardins de la Mediterrània)

GRANJA ELENA, S.C.P
Pg. Zona Franca, 228
Telf. 93 296 98 43

ENRIC I PAU
c/Mineria, 4-6. 93 332 25 62

LA SAL DEL PORT
c/Foc, 84. Telf. 93 007 59 88

BAR PADDOCK
Pg. de la Zona Franca, 145-149
Telf. 93 331 84 33

BAR RTE. CAL CAMPÀ
Passeig de la Zona Franca, 109
Telf. 93 360 68 69

BAR-RESTAURANTE O'RINCÓN
Gran Via, 158. Telf. 93 461 61 48

LA PLACETA D'EN MANU
Gran Via Corts Catalanes, 144
Telf. 938085215

LYS (CUINA XINESA)
Carretera del Prat, 40
Telf. 936 11 83 83

CAL TETE
c/Mare de Déu de Port, 84
Telf. 932 23 00 24

JOJOTO BARCELONA
c/Ferrocarrils Catalans, 43
Telèfon +447826495662

PEIX I MARISC
Mare de Déu de Port, 257
Telf. 934322108

RESTAURANTE PALACIO MANDARIN
934218715 / 618566698
Pg. Zona Franca, 241

BAR LAS PALMERAS
C/ Mare de Déu de Port, 252
633266155

RESTAURANTE SALUS
C/ Foneria, 9 934315909

FOC BLAU
Passeig de la Zona Franca, 174
932969564

REVISIÓ CARNET DE CONDUIR
CERMASA CENTRE MÈDIC
Gran Via, 162. 93 431 41 40

SALUT
CENTRE D'INFERMERIA
I PODOLOGIA
Mineria, 17. Telf. 93 332 14 98

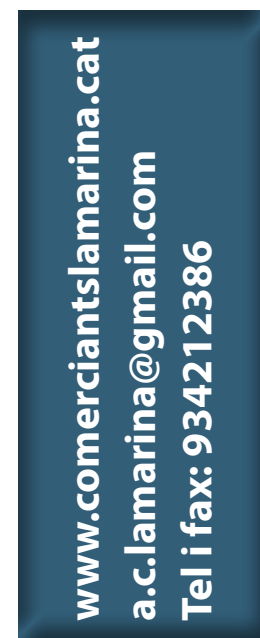
FISIOTERAPIA-LOGOPEDIA-
PSICOLOGIA-OSTEOPATIA
(THERAGRANS-THERANENS)
Carretera del Prat, 5. 656187296.

HUELLAS CLINICA PODOLOGICA
Telf. 622169239
Passeig de la Zona Franca, 106

CROSFIT LA FIRA 936057058
Passeig de la Zona Franca, 220

SIX, CENTRE TERAPÈUTIC
C/ Foneria, 38 local,
Telèfon 34 637 52 59 71

TALLERS MECÀNICS
TALLERES J.F
Mare de Déu de Port, 279
Telf. 93 332 89 95

Comparsa de l'Associació de veïns de Port. Carnaval 1989.

Reivindicació per l'arribada del metro. Carnaval de 1987. Comparsa Centre Cultural de Port.

Comparsa de l'esplai Sant Bartomeu. Carnaval del 1989.

Pares de l'escola Bàrkeno. Carnaval 1990.

Una exposició fotogràfica d'en Josep Vicens celebra el 80è aniversari de la Núria Feliu

|| A.B.

Llargues cues, el xiuxiueig dels assistents, passos ràpids, boques obertes i una sala plena. Entrem a la biblioteca Francesc Candel on s'ha inaugurat dimecres 12 de gener l'exposició fotogràfica homenatge "Núria Feliu, ja us he reconegut", que mostra un recull d'imatges de la cantant, mite de la cançó i la cultura catalanes, obra del fotògraf del barri i col·laborador d'aquesta casa, en Josep Vicens.

El Josep va començar a fotografiar la Núria l'any 1971, quan va ser nomenada padrina de l'equip de futbol Sant Andreu, i des de llavors i fins al confinament han mantingut una bona relació "ella em cridava a mi perquè li fes les fotografies d'algun acte, també era de les que quan li demanaves venia, igual que el Candel, per tant, havia fet molts actes al districte".

Tot aquest recorregut conjunt ha permès ara omplir la biblioteca amb imatges, entre les quals el Josep destaca, per exemple, la trobada de compositors de la Sardana, amb Victòria dels Àngels, un jove Guardiola i en Cuní com a presentador, o les imatges de la Núria amb el Paco Candel: "en Candel gairebé mai somreia, però a les fotos ballant amb la Núria pots veure la seva expressió de felicitat".

L'exposició mostra, per tant, els vincles de la Núria Feliu, una cantant amb bagatge internacional, i els barris del seu Sant natal. A més, demostra el compromís que sempre ha tingut amb la cultura catalana per compartir-la a tots els racons del món.

► La sala Pepita Casanellas durant la presentació.

A.B.

► En Josep Vicens explicant una de les fotografies als assistents a l'exposició.

A.B.

L'exposició va captar també l'atenció de representants polítics que es van apropar a la biblioteca. De Junts per Catalunya, Elsa Artadi destacava la importància d'aquest homenatge a la figura de la cantant: "el que reflecteix la Núria és que tu pots tenir una projecció internacional i fer-la servir per fer valdre els barris, els carrers, les entitats... allò que ens fa ser com som". Al seu torn, Jordi Castellana, d'ERC, enfatitzava que "està molt bé que l'exposició s'hagi fet al barri de la Marina perquè, tot i que ella era de Sants, cal també sentir-la nostra i reivindicar-la com a patrimoni per a tota la ciutat". Per afegiment, hi eren presents altres personalitats com l'expresident Jordi Pujol, l'exalcalde de Barcelona Xavier Trias, el regidor Jordi Martí i la també regidora i presidenta de la mesa del districte, Neus Munté, així com familiars de la Feliu.

Després d'inaugurada l'exposició, es va fer una ponència amb el periodista Enric Frigola, l'actor Enric Majó i el Pere Baltà. Tots tres, pròxims a la Núria Feliu i a la seva trajectòria, van fer un petit repàs a la seva vida compromesa amb la cultura catalana i amb la gent dels barris i pobles del país.

Albert Torras, presentador i organitzador de l'acte, va explicar com la iniciativa va sorgir espontàniament fa dos mesos quan va veure una publicació del Josep Vicens al Facebook amb fotografies de la Núria. Amb aquest acte es dona el tret de sortida a la celebració dels 80 anys de la Núria Feliu. De cara al febrer hi ha altres activitats programades com un concert de la seva neboda o futures exposicions. ■

La Marina torna als anys vint amb el Cabaret Vaudeville Circus

► Baillarines durant l'espectacle a la Sala Pepita Casanellas.

|| Joan Cascante

Una quarantena de veïns i veïnes de la Marina omplien l'entrada de la Sala Pepita Casanellas el penúltim divendres de gener disposats a gaudir de l'ambient dels anys

vint. El centre cívic ens presentava el Cabaret Vaudeville Circus, un espectacle al més pur estil cabareter organitzat per la Martina Madalena, coneguda artísticament com a Alinda, juntament amb un elenc d'artistes, entre els quals joves talents del barri.

"És un projecte innovador, que aporta idees, amb una estètica molt pròpia que apropa als veïns i veïnes al món del swing i el jazz, que és molt desconegut", comentava el David Albiol, ballarí professional i veí enamorat de l'estètica dels anys vint. Reco-

neix que quan la Martina li va presentar el projecte va ser una oportunitat que no va poder rebutjar, i més perquè se celebrava al seu barri, a la Marina.

L'espectacle, amb una posada en escena molt cuidada, música en directe, números de màgia, de comèdia i una gran varietat d'estils de dansa com el claqué, el burlesc, xarleston i el blues va impactar al públic amb la seva qualitat, i més al adaptar-se a les baixes per covid. "Per a mi és una aposta, deixar de ballar sola al carrer i fer-ho tot amb altres artistes a sobre d'un escenari, tot des de la meua passió pels anys vint i amb la inspiració d'artistes com Josephine Baker", afirmava la Martina.

El projecte ha estat autofinançat i ha comptat amb donacions per mitjà d'una campanya de *verkami*, per a poder pagar les sales i el vestuari, i per recompensar a col·laboradors i artistes. "Necessito alimentar les seves il·lusions i ganes de seguir amb el projecte perquè les meves ja són infinites".

L'espectacle a la Marina, però, no ha estat l'últim: el Cabaret Circus, torna els dies 6 de febrer, 13 de març i 10 d'abril, a la Sala Tinta Roja.

Tots els actes són una oportunitat per als veïns i veïnes de gaudir i alhora donar suport a la cultura de proximitat i autofinançada. ■

L'art del cinema a Barna!

Paco Marín Andreu
Director de fotografia jubilat

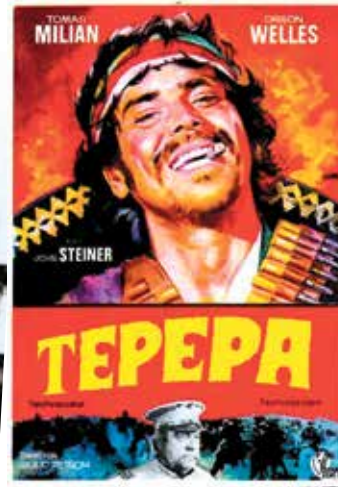
A les portes de rodar al desert

Començàvem el 2022 amb l'alegria que havíem controlat a les cinc bestioles que ens han fotut la vida durant els dos últims, però, de sobte i sense avisar s'ha presentat un de nou. No sabem si és xinès, sud-africà, rus o nord-americà. Sigui d'on sigui i quan hagi enriquit als principals laboratoris farmacèutics, és d'esperar que desapareixerà passat un temps. Però jo venia a parlar de cinema...

Ahir em van convidar a un programa de Ràdio Desvern per a parlar de cinema. Sota la conducció de Pep Armengol i d'Ignasi Juliach, es va crear un món fantàstic parlant de la pel·lícula "The Last Picture Show" del malaguanyat Peter Bogdanovich. Es tracta d'una pel·lícula excel·lent on queda perfectament reflectida la vida a l'Amèrica profunda dels anys 50. A més, compta amb un elenc magnífic d'actors molt joves que amb el temps van arribar a ser grans intèrprets. Jeff Bridges de la saga dels Bridges, Timothy Button, amb el seu inol·lidable personatge en la pel·lícula de Dalton Trumbo i Sybil Shepherd, entre altres. Una fotografia tan perfecta que no sembla que estigui il·luminada. Ambients sòrdids, tristos, decadents i avorrits

que condueixen a res i que no projecten cap futur per a ningú.

Durant el rodatge de "Tepepa" de Giulio Petroni que rodem a Almeria, Orson Welles, un dels protagonistes, li va comentar al meu pare, que era el director de fotografia de la pel·lícula, que quan acabés el rodatge tornaria als Estats Units per a preparar el rodatge d'una pel·lícula d'un jove director anomenat Peter Bogdanovich i li va preguntar si li podria interessar fer la pel·lícula. Li va comentar que es rodava tota en una espècie de ranxo enmig del desert i que tot l'equip viuria allí en una espècie de comuna. El meu pare li va dir que el trobava molt interessant i que ja li diria alguna cosa. Va realitzar diverses consultes, però li ho van posar molt difícil. Als Estats Units els sindicats eren i són molt poderosos i és molt difícil que permetin treballar a

un estranger. Si a això, li afegim que no li feia molta gràcia viure en una comuna enmig del desert i que tenia un mig compromís amb una productora italiana per a fer una pel·lícula a Itàlia, totes dues qüestions el van portar a desistir de la possibilitat de treballar als Estats Units amb Peter Bogdanovich.

Al cap d'uns anys, sí que va tenir la possibilitat d'anar a Nova York per a rodar

unes seqüències de la pel·lícula "También los ángeles comen judías" de E.B. Clucher amb Giuliano Gemma. Jo em vaig quedar a les "Puertas de Valencia" amb moltes ganes viure l'experiència del rodatge en el desert i de viure en comuna. De nou, amb Orson Welles i amb el, a posteriori, director de grans pel·lícules qui sap si uns anys més tard hagués pogut treballar també en "Texasville", la continuació de "The Last Picture Show".

Espero amb il·lusió que el nostre projecte de Cinefórum segueixi endavant i que el puguem fer tan bé que il·lusionem a la gent i es creï un fòrum de debat on el social i la nostra història cinematogràfica ens conscienciïn i enriqueixin.

Aporto una foto de quatre models de càmeres de 16 MMS marca Beaulieu. Són uns artefactes

estranyes amb els quals es rodaven documentals i algunes pel·lícules.

"Bilbao de Bigas Luna" la vam rodar amb una càmera ARRRIFLEX 16 MMS i el resultat va ser molt satisfactori. Mater Amatisima de Josep Salgot també la vam rodar en 16 MMS. Excepte algunes excepcions, rarament es rodaven pel·lícules en 16 MMS per a explotació comercial, encara que es podrien aconseguir qualitats especials, la reconversió a 35 MMS per a poder ser projectades als cinemes, era complicada i encaria el producte. ■

L'agenda de febrer

Del 2 al 28

ACTIVITATS ADULTS

Exposició: Del gerro venecià al carreró: L'època clàssica de la novel·la negra i policíaca. Englobada dins del festival de novel·la negra BCNegra 2022. Sala polivalent.

Exposició: Barcelona respon a l'emergència climàtica. Àrea de revistes.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dimarts, 8

ACTIVITATS ADULTS

Road Movies. Las aventuras de Jeremiah Johnson (Sydney Pollack, 1972). Projectió i posterior debat amb Pere Vall, periodista de cinema. Cabuda limitada.

Hora: 18:30h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Divendres, 11

Acollim per segona vegada la final de l'Engrescat

Hora: 18:00 - 23:30 - **Gratuït**

Activitat coproduïda amb l'associació juvenil Telecogresca.

Lloc: La Bàscula · Sala Gran

Diumenge, 13

TORNAR A CASA

Teatre a càrrec de la Cia. Cándida.

Tornar a casa és una aventura i una reflexió al voltant del dol d'un ésser estimat. **Preu:** 3 €. De 12 h a 12.45 h

Edat recomanada: A partir de 4 anys

Lloc: Sala Pepita Casanellas

Dimecres, 16

ACTIVITATS INFANTILS

Primeres passes. Un vaixell petitó. A càrrec de Lucía Barea. **Hora:** 17:30h. Activitat per nens de 6 mesos a 3 anys.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Divendres, 18

GREBALARIAK

Presentació del nou disc del trompetista Juan de Diego. Amb Toni Vaquer al piano, Ramon Prats a la bateria i Martin Leiton al contrabaix.

De 20 h a 21.15 h. **Preu:** 3€

Lloc: Sala Pepita Casanellas

Diumenge, 20

ZOG I ELS DOCTORS VOLADORS

Petit cineclub. De 12 h a 12.45 h.

Preu: Gratuït **Lloc:** Sala Maremar

Dilluns, 21

ACTIVITATS ADULTS

T'interessa: La gestió emocional en els temps actuals, a càrrec de David González Prades. **Hora:** 18:30h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Dimecres, 23

ACTIVITATS INFANTILS

CineXic. Fem créixer el cinema en català. Projectió de la pel·lícula infantil El bosc de Haquivaqui. Per a nens a partir de 4 anys. **Hora:** 17:30h.

Lloc: Biblioteca Francesc Candel

Divendres, 25

Divendres concert: **Sun Square** Hard-

rock. **Hora:** 20:30 - 23:00h. **Gratuït**

Lloc: La Bàscula · Sala Gran

El Far

Del gerro venecià al carreró. L'època clàssica de la novel·la negra i policíaca.

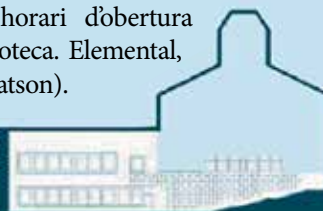
Exposició a la biblioteca Francesc Candel

Una mort misteriosa a un vagó tancat per dins d'un luxós tren que recorre Europa. Els sospitosos: un grup d'aristòcrates ociosos. Qui en traurà l'entrellat: un dandy aficionat als enigmes i als crims impossibles. Al nostre imaginari fuma en pipa. Ens deixa amb la boca oberta amb les seves deduccions i finalment fa aparèixer el culpable. Aquesta podria ser una trama típica de les primeres novel·les de detectius. Com i quan saltem d'aquests ambients luxosos als baixos fons? Parlem del mateix quan diem "novel·la de detectius" i "novel·la negra"?

Si us intriga, podeu passar-vos per la biblioteca perquè us hem preparat una exposició on volem fer un repàs als orígens de la novel·la negra i policíaca, des dels seus inicis fins els anys 70 i veure l'evolució i els gèneres que se'n deriven.

L'exposició la podeu visitar del 2 al 28 de febrer, a la sala polivalent (en horari d'obertura de la biblioteca. Elemental, estimat Watson).

Biblioteca
Francesc
Candel

Com podem ajudar a preservar el sistema sanitari en moments d'alta incidència Covid-19?

Les persones que s'han fet automostra amb resultat positiu poden comunicar el positiu perquè es registri a la teva història a través de diferents vies:

- Amb una eConsulta des de La Meva Salut. Cal indicar la marca del test i la data en què te l'has fet.
- A través del web citasalut.gencat.cat, a l'apartat Síntomes de la COVID-19. Cal indicar la marca del test.
- A través de la farmàcia adherida al programa TAR. És important que no hi vagis presencialment, ja que tens un resultat positiu. Truca a la farmàcia i identifica't amb el teu CIP, DNI o Pasaport. Cal indicar la marca del test i la data en què te l'has fet.
- En cas que tinguis problemes per fer

servir aquestes vies, pots contactar amb: El CAP o El 061. Reporta els teus contactes estrets, per fer-ho, rebràs un SMS de l'eina ContacteCovid.Cat. Cal que els contactes estrets que hagin tingut s'aïllin correctament si no tenen la pauta completa de vacunació per protegir el seu entorn i tallar la cadena de transmissió del virus.

I per sol·licitar la baixa laboral per Covid-19?

- Si us heu fet un TAR a casa i el resultat ha estat positiu és important que feu un correcte aïllament a casa. Podeu tramitar la baixa laboral des del servei d'eConsulta de La Meva Salut. També mitjançant el servei de Programació de cites, consultes i gestions (accessible des de l'apar-

tat de "Cita prèvia") de La Meva Salut o del web <http://citasalut.gencat.cat>.

- Si sou positiu o contacte estret, i rebeu un SMS de ContacteCovid.cat, des de la mateixa eina podreu tramitar la vostra baixa laboral, a més d'altres serveis com la notificació de contactes estrets o informació sobre com fer l'aïllament.
- Per renovar una baixa laboral sense seguiment clínic, us podeu descarregar el comunicat de confirmació de baixa o alta des de l'apartat d'Informes i resultats de La Meva Salut.
- Hi ha marge de 3 dies per presentar una baixa, no és un tràmit d'urgència.

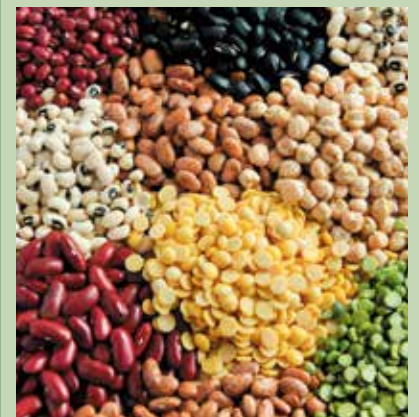
Recorda: Tant si has estat diagnosticat cas positiu per COVID-19 com si creus que pots estar contagiats perquè tens símptomes, has de fer un correcte aïllament a casa per tallar la cadena de transmissió. La UE i l'OMS el recomanen com una de les mesures més efectives per reduir la transmissió del virus. En cas de ser un cas positiu, l'aïllament serà oficial; en cas de ser un cas sospitós, l'aïllament serà preventiu fins que es confirmi o no les sospites. ■

CAP La Marina

Esther Pardo i Gimeno
Naturòpata

Els llegums

En algunes cases, possiblement ara oblidats, els llegums han estat durant molts anys l'ingredient principal a l'hora de fer el dinar. La vida més estressada i amb manca de temps ens ha portat a canviar la manera d'alimentar-nos i hem anat oblidant el que cuinaven les nostres mares i àvies.

Nosaltres utilitzem bàsicament 5 llegums: les llenties, els cigrons, les mongetes, les faves i els pèsols; si, els pèsols, tot i que els mengem verds, son llegum. A aquestes, hi hem d'afegir els tramussos i el caca-uets, que no els cuinem però que sí que els mengem en altres moments.

Des del punt de vista de la nutrició, els llegums ens aporten:

Hidrats de carboni, principalment en forma de midó, d'absorció lenta. Manté a ratlla la glucosa i l'ansietat. A més, la gran quantitat de fibra que contenen ens genera sacietat; el seu contingut regula el trànsit intestinal. Aquestes dues substàncies tenen efecte prebiòtic i afavoreixen el creixement i l'activitat de la nostra microbiota.

Polifenols, que son antioxidants amb efecte antiinflamatori que protegeixen l'envel·liment prematur del cos.

Calci, que amb d'altres minerals contribueix a mantenir una bona salut òssia.

Ferro. Per millorar-ne l'absorció és millor, al menjar llegums dins del mateix àpat afegir aliments amb vitamina C com pebrots o cítrics.

Vitamina B9, imprescindible per a un bon creixement i per evitar l'anèmia.

Proteïnes vegetals; el seu contingut varia entre un 16 i un 36%. Els llegums son un bon aliment per obtenir-ne que tot i que son una mica diferents de les d'animals.

La ingesta habitual de llegums esta relacionada amb la disminució del colesterol a la sang. ■

Dia Internacional de la Dona i la nena en el món de la ciència

L'ONU va proclamar l'11 de febrer com el Dia Internacional de la Dona i la nena en el món de la ciència amb l'objectiu de trencar la bretxa de gènere existent a disciplines com la ciència, la tecnologia i les matemàtiques.

Marie Curie, tot i els obstacles, va ser la primera dona a obtenir el premi Nobel. En Física el 1903 i en Química el 1911. El seu èxit va obrir les portes a moltes dones que van lluitar per accedir a universitats i carreres científiques, però sempre ha estat un camí lent i difícil i els premis han anat caient en el gènere femení amb comptagotes. En el món de la Medicina i Fisiologia, el primer premi Nobel recollit per una dona va ser el 1947 per Terty Theresa Cori pel descobriment de la conversió catalítica del glucogen.

Actualment, el sector sanitari està molt feminitzat i a Espanya podem posar el focus en dues brillants dones: Dolors Aleu i Riera i Isabel Zendal.

Dolors Aleu i Riera va ser la primera dona a assolir el títol de Medicina a Espanya. Filla d'un important polític català, anava a classes amb dos escortes i va haver d'esperar 3 anys després d'acabar la carrera per presentar-se a llicenciatura. El 1885 juntament amb Clotilde Cerdà i Bosch va crear la "Academia de Ciencias, Artes y Oficios para la Mujer" on impartia classes

d'higiene domèstica. Va ser autora de textos divulgatius i va advocar per abandonar la cotilla que oprimia el tòrax i afinava la cintura de les dones perquè dificultava la circulació sanguínia i provocava desmaís. A més, va treballar exercint la ginecologia i medicina infantil i donant cobertura de manera altruista als nens de la "Casa de la Caridad".

D'altra banda, la dama de la vacuna, Isabel Zendal, va marxar amb una expedició cap a Amèrica el 1803 l'objectiu era cobrir tots els racons espanyols amb la vacuna de la verola. Zendal va ser una peça fonamental en la immunització de més de mig milió de persones així com de la creació d'equips

de vacunació. De fet, va ser reconeguda per l'OMS com a la primera infermera de la història en missió internacional.

Les dones i nenes constitueixen la meitat de la població mundial i, per tant, la meitat del seu potencial. És necessari respectar els seus drets a l'educació i investigació en totes les disciplines de la ciència, la tecnologia, l'enginyeria i les matemàtiques. Per la Ciència, doncs, on cadascú de nosaltres independentment del gènere puguem aportar el nostre granet de sorra i fer d'aquest, un món millor. ■

Mariam de la Poza
metgessa de família i comunitària
del CAP Doctor Carles Ribas

BWA

BARCELONA WOMAN ACCELERATION WEEK

8 al 10 març 2022

Inscriu-te gratis en
www.barcelonawaw.comL'esdeveniment de referència
per avançar de forma activa
en **la igualtat de gènere**

Organitzat per:

ZF

CONSORCI
barcelona
ZONA FRANCACámaras
Fundación INCYDE

Amb la col·laboració de:

DONA
ZFConsell de la Dona
Zona Franca
Barcelona

El Contenidor Solidari del Port de Barcelona recull 6.550 quilos de productes per al Banc dels Aliments

Port de Barcelona

La setzena edició del Contenidor Solidari del Port de Barcelona es va tancar el passat 6 de gener amb un total de 6.550 quilos d'aliments recollits per a la Fundació Banc dels Aliments de Barcelona, una important quantitat que ha permès ajudar a persones en situació de precarietat alimentària en el nostre entorn. Aquesta edició del Contenidor Solidari s'ha tornat a celebrar en format exclusivament *online* a causa de la pandèmia de la COVID.

El Contenidor Solidari té l'objectiu d'ajudar a entitats sense afany de lucre que s'encarreguen de distribuir aliments entre persones necessitades. La campanya, organitzada un cop més a través d'un espai propi habilitat als webs del Port de Barcelona i del Banc dels Aliments, ha tingut un important suport de tota la Comunitat Portuària. Enguany, el Contenidor Solidari, ha tingut una presència destacada al "Nadal al Port", el mercat de Nadal celebrat del 9 de desembre al 6 de gener al moll de la Fusta. La presència del contenidor ha servit per

Aquesta setzena edició
de la campanya ha
tingut un important
suport de tota la
Comunitat Portuària

Contenidor
Solidari

6.550 kg

Port de Barcelona

apropar als ciutadans aquesta campanya solidària i aconseguir el màxim d'aportacions econòmiques que es transformen en aliments.

El president del Port de Barcelona, Damià Calvet, ha destacat que "el Contenidor Solidari, una de les accions organitzades pel Port en l'àmbit de la sostenibilitat social, té un important arrelament entre la Comunitat Portuària. Ens sentim especialment orgullosos d'aquesta iniciativa, que ja porta 16 edicions, perquè posa de manifest la generositat i el compromís social de les persones que treballen al Port i de les empreses portuàries".

El format *online* que s'ha repetit en aquesta edició del Contenidor Solidari del Port de Barcelona ha optimitzat la gestió de les aportacions, ja que permet que les entitats adquireixin directament els aliments i productes de primera necessitat, obrint la possibilitat a treballar amb productes frescos i de millor qualitat, alhora que es realitza una gestió molt més eficientment dels estocs i la distribució a les persones receptores. ■

la Marina a foc lent

Receptari saludable

De pans i postres

amb Anselmo Rubio
Rubopan Master Baker

Bizcochos base blanco y de cacao

Receta 1: Bizcocho blanco

- 5 huevos XL
- 250 gr. azúcar
- 250 gr. harina de fuerza
- 50 ml. Agua
- 25 ml. Aceite
- 8 gr. Impulsor (Si usáis levadura Royal, la mitad del sobre)
- Sobre
- 1 cucharadita de vainilla
- 1 ralladura de limón
- Una pizca de sal

Receta 2: Bizcocho con base de cacao

- 6 huevo XL
- 240 gr. azúcar
- 200 gr. harina de fuerza
- 50 ml. agua
- 25 ml. aceite
- 40 gr. cacao en polvo
- 8 gr. de levadura Royal, la mitad del sobre
- 1 cucharadita de vainilla

Proceso de elaboración:

Para empezar, separaremos las claras de las yemas y, montaremos las claras hasta casi el punto de nieve. tén montadas iremos echando poco a poco el azúcar, la sal, el aceite, el agua, la vainilla, el limón y, por último, la harina con el impulsor o la levadura Royal. El procedimiento en el bizcocho de cacao es el mismo.

¡Atención! Estas recetas están basadas para moldes redondos de 22 cm a 24 cm. Y, mientras elaboramos la receta, deberemos tener el horno precalentado.

En cuanto a la cocción, debemos poner el horno a 175 grados - 180 más o menos tanto arriba como abajo. Los bizcochos, por lo general, necesitan más suela que techo. Por tanto, pondremos el bizcocho en la segunda rejilla empezando por abajo vigilando siempre la temperatura.

El tiempo de cocción debe de ser de unos 45 minutos aproximadamente. Os recomiendo pincharlos antes de sacarlos y, sobre todo, nunca abrir el horno con el bizcocho dentro, pues correremos el riesgo de que no suba.

Trobareu la recepta en el Facebook de **Rubopan Master Baker**

Lentejas con acelgas rojas y alga kombu per Rosario

Ingredientes

Para 1 persona:

- ½ bote de lentejas
- 1 manojo de acelgas rojas
- 1 trozo de 3 cm de alga kombu
- 1 cebolla pequeña
- 2 dientes de ajo
- 1 hoja de laurel
- 1 litro de caldo vegetal o agua

Comentari nutricional:

Hidrats de carboni, fibra proteïnes, folats, vitamina A, B, potassi, ferro, iode, magnesi i fòsfor

Preparación

Ponemos las lentejas a hervir (lavadas y sin remojar previamente) junto al alga kombu y la hoja de laurel durante 15 minutos. Pasado ese tiempo, añadimos la cebolla y el ajo cortados a cuadraditos y dejamos cocer 10 minutos más.

Añadimos las acelgas cortadas y dejamos hervir 10 minutos más o hasta que las lentejas estén hechas. Condimentamos con sal y otras especias al gusto (hinojo si queremos evitar los gases). Retiramos el alga kombu y la cortamos bien menudita con tijeras y la volvemos a poner a la olla. Ya podemos servir.

Si no disponemos de tanto tiempo, se puede hacer la receta más rápidamente usando lentejas precocidas. En este caso ponemos a cocinar todos los ingredientes en caldo vegetal o agua y añadimos las lentejas a los 15 minutos de cocción.

Comentari gastronòmic:

Les algues són un dels nous aliments que ens han aportat les cultures asiàtiques. L'alga kombu es típica del Japó i el seu sabor és el cinquè que s'ha descobert, l'umami. La podem trobar de moltes formes al mercat, salada i fresca, seca, en pols i la podem fer servir per a brous, guisats, combinar-la amb llegums, etc. Pot ser un plat únic si li posem arròs o farro i així tindrem una proteïna completa o es pot acompanyar amb uns calamars o un sushi.

Font original: Receptari comunitari treballat amb veïnes del barri, pel Grup d'hàbits saludables de La Marina, amb suport de l'Agència de Salut Pública de Barcelona i el Pla de Barris de La Marina.

Descarregueu-lo a www.aspb.cat/documents/receptarisaludable/

mossos d'esquadra

Consells de seguretat

- Si el centre disposa de consigna, hi podeu dipositar els objectes de valor.
- Escolliu un cadenat segur i que s'adapti bé al pany de l'armariet.
- Eviteu perdre de vista els vostres objectes personals.
- Mentre us dutxeu, és convenient que guardeu i tanqueu les vostres pertinences dins l'armariet.

No et despistis,
aprofiten el teu descuit

Tu també fas seguretat

Generalitat
de Catalunya

112
emergències

Albert Aguilar

Arriba a la Marina la Lliga Catalana de Rugbi en Cadira de Rodes

El Barcelona Universitari Club (BUC) jugarà els seus partits al Poliesportiu la Marina

El partit entre el Manresa Wheelchair Rugby i el Club Rugby Spartans de Granollers del darrer 23 de gener va donar el tret de sortida a la primera Lliga Catalana de Rugbi en Cadira de Rodes. La competició comptarà amb aquests dos equips i amb el Barcelona Universitari Club (BUC) que jugarà els seus partits al Poliesportiu la Marina.

Totes tres formacions ja han disputat competicions catalanes i estatals. A més, el BUC també ha jugat la lliga francesa d'aquest esport, però fins ara no hi havia instaurada una lliga catalana pròpiament dita. El combinat barceloní és el favorit per endur-se el títol, però es trobarà una formació, la dels Spartans, amb ex-jugadors seus i un Manresa Wheelchair Rugby que es va consolidant en l'esport adaptat català.

El Wheelchair Rugby, Quad Rugby o rugbi en cadira de rodes és l'únic esport

► BUC Wheelchair Rugby.

Twitter

col·lectiu creat per a persones que pateixen tetraplegia, en què també hi poden participar d'altres persones amb grans

discapacitats com amputacions greus (afectació com a mínim a tres membres) o persones amb paràlisi cerebral, entre d'al-

tres. Així doncs, el Wheelchair Rugby és un esport mixt en aquest sentit.

L'objectiu d'aquesta versió del rugbi és puntuar creuant la línia de gol de l'equip contrari en possessió de la pilota. La pilota pot ser passada, llençada, batuda, rodada, picada o portada en qualsevol direcció, tenint en compte les restriccions pròpies del reglament. L'equip que anota el major nombre de punts, guanya el partit.

La competició comptarà amb el Barcelona Universitari Club (BUC) que jugarà els seus partits al Poliesportiu la Marina

El BUC Wheelchair Rugby és la secció de rugbi en cadira de rodes del BUC que s'inaugura la temporada 2015-2016. Tal com s'indica a la pàgina web del club, des de l'entitat es promou, practica i desenvolupa aquesta disciplina esportiva per fer-la arribar al major nombre de persones. ■

El districte acull la 12a edició del BCN Sports Film Festival

El cinema esportiu internacional torna a Sants-Montjuïc amb la 12a edició del BCN Sports Film Festival. El certamen, que se celebrarà del 14 al 20 de febrer, comptarà un any més amb un format mixt, presencial i virtual, per tal d'adaptar-se a la situació de pandèmia. Les sessions presencials i les visualitzacions a través de la plataforma en línia seran gratuïtes, tot i que caldrà realitzar-ne la inscripció prèviament.

La gran novetat de la programació d'enguany serà la commemoració del 30è aniversari dels Jocs Olímpics de Barcelona '92 amb produccions que recordaran alguns dels seus millors moments. També hi haurà espai per projeccions que faran recordar fets històrics o que emocionaran amb l'esperit de superació d'atletes professionals.

Els films s'exhibiran en 7 seus oficials distribuïdes per la ciutat de Barcelona: el Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, els Cinemes Girona, el Museu de l'Esport Dr. Melcior Colet, el Centre Cívic el Sortidor, l'Institut Francès de Barcelona, el Centre Cívic Bon Pastor i el Centre Cívic Cotxeres de Sants.

Durant tota una setmana, les persones amants del cinema i de l'esport podran gaudir de produccions audiovisuals inèdites relacionades amb referents esportius, així com d'una gran varietat de documentals o curtsmetratges de ficció i d'animació per a tots els públics. Produccions que no les deixaran indiferents i que posen en relleu que l'esport és un bon camí cap a una societat més compromesa. ■

6 milions en subvencions per fomentar la pràctica esportiva

L'Ajuntament de Barcelona destinarà, a través del Institut Barcelona Esports (IBE), al llarg del 2022 un total de sis milions d'euros a ajudes i subvencions per l'esport. Aquest import permetrà cobrir dos programes diferents, tots dos dirigits a fomentar l'accés a l'esport per la ciutadania.

Un d'aquests programes és el de beques per activitats esportives extraescolars. L'IBE destinarà 3,6 milions d'euros per a cobrir les sol·licituds d'ajudes que han fet les famílies barcelonines aquest curs i els altres 2,4 milions d'euros a les demandes de subvencions de les entitats i dels projectes de l'àmbit esportiu.

"L'objectiu de la política d'ajudes i subvencions és que les famílies no deixin de portar els seus fills i filles a les activitats esportives d'oci per motius econòmics", ha detallat el consistori en un comunicat.

En la present campanya de beques per activitats esportives extraescolars, que segueix el calendari del curs escolar i el període de competicions 2021-2022, l'IBE atorgarà fins a 13.936 beques per un import total de 3,6 milions. D'altra banda, s'han incrementat les aportacions a les entitats i projectes d'àmbits esportius un 50%, fins a 2,4 milions. En aquest context,

► Imatge del futbol base del Iberia

segons el consistori, la mitjana d'ajuda econòmica per nen s'eleva fins a 256,47 euros.

Una de les entitats esportives que s'ha beneficiat de les beques de l'Ajuntament ha estat el Club Atlètic Ibèria. Dels setze nens que practiquen futbol base a l'equip del barri, un total de tretze han rebut la beca. Tal com indica el coordinador del club, Kareem, aquesta subvenció suposa una bona ajuda per les famílies perquè representa el 75% de les tarifes del club, no obstant això, també destaca que aquestes són les úniques ajudes que reben per part del Consistori en tota la temporada. ■

PAPERERIA LLIBRERIA COPISTERIA
E. NAVARRO
 Psg. Zona Franca, 181 08038 Barcelona
 Tel. 619 273 685 papeleriasnamar@hotmail.com
 933 325 794 @papeleriaenavarro

CAFÉS - GASTROBAR
"LA MASIA"
COCINA DE MERCADO
 C/ Altos Hornos, 61 08038 Barcelona
 Tel. 93 431 84 37 / 696 063 500
 manuellunamartin@gmail.com

“En política l’important és ser útil i ajudar el que ho necessita”

Carlos Prieto Gómez

Barcelona, 1975.

Divorciat, però ara amb parella. Ateu, militant socialista i llicenciat en pedagogia.

És funcionari de la Diputació de Barcelona, secretari d'organització del PSC de Catalunya i des del 2019 també Subdelegat del govern espanyol a Barcelona.

És curiós conèixer les màquines per dins. I entre les més fascinants estan les màquines que conformen les organitzacions humanes, un encaix curós de tasques, funcions i caràcters agrupats en torno a objectius compartits. Entendre-les comporta observar-les i estudiar-les, però també i sobretot ser-hi dins. Sovint fan possible fites col·lectives però també poden convertir-se en trituradores d'il·lusions i persones.

Com ser eficaços sense perdre la filosofia pel mig? Partits polítics, empreses i institucions comparteixen aquest repte. Aprofitem la visita d'en Carlos al programa “Sintonia amb els barris” de La Marina FM perquè ens deixi veure ni que sigui una mica, què i qui hi ha darrere el teló de la màquina on és ell, el PSC.

En xerrar-hi, amb ell, em reafirmo: els polítics ni son tan bons per enaltir-los ni tan dolents com volem creure per fer fora la quota de responsabilitat pròpia. Sovint són com qualsevol de nosaltres, gent que ho intenta i a vegades té èxit i a vegades fracassa, però que hi creu i s'hi esforça.

Q Qui es vostè i a què es dedica?

La meua passió sempre ha estat la política municipal. A més de la responsabilitat com a Subdelegat, des de fa 7 anys també soc Secretari d'Organització i d'Acció Política i Electoral del PSC de Barcelona i també a l'executiva del PSC que lidera Salvador Illa.

Com arriba on és ara? D'on ve?

Jo provinc del sindicalisme estudiantil, de la JEC, allà vaig començar a fer política perquè el sindicalisme també és política. Milito al PSC des de l'any 1998. En aquella època la militància estudiantil tenia cert protagonisme i al partit això es reconeix. Vaig ser coordinador de política municipal en dues etapes, durant 12 anys. Al 2001 m'encarreguen el Departament de comunicació i elecció del PSC i la Secretaria d'Acció Política i Electoral que portava Miquel Iceta.

Té trajectòria en la militància, li ve de família?

En totes les famílies se'n parla de política, ni que sigui al gairó, però els meus pares no militaven en cap partit i, de fet, votaven diferent segon cada elecció. Va ser una decisió absolutament personal, per norma no em deixo influenciar, mai.

El pare era metal·lista i la mare, empleada de la llar, treballava fent neteja. Em van inculcar el valor de la feina. Per cada cosa que volia a la vida havia de treballar molt, i reconec que tot el que tinc, molt o poc, és fruit de la feina i l'esforç constant.

Ha estudiat pedagogia, d'on li ve la vocació?

Volia ensenyar a les presons, ja a la universitat triava optatives orientades a la formació terapèutica. Pensava que la política penitenciària tenia un punt d'ancoratge tant d'adults com dels menors. Soc un convençut que tothom té dret a una segona oportunitat. I fins i tot una tercera. Fa alguns anys en l'àmbit penitenciari tot estava orientat cap a un àmbit punitiu. I no pas a la rehabilitació... em semblava motivador ajudar persones que la majoria de la socie-

tat no ho faria, ni tan sols podent. Aquelles persones necessitaven algú que els hi cregués i intentés fer-los costat. Sobretot als centres d'educació de menors. Avui tots els centres han canviat moltíssim.

Expliqui'ns la seva feina en l'organització política? Què hi fa?

La gestió econòmica, el personal propi i els comptes.

I com estan els comptes del PSC?

Molt millor de quan vaig entrar, i no diré més.

Hi haurà una bona campanya, llavors?

Molt millor que la del 2015, que no teníem gaires diners.

Volem tenir converses franques i que la gent ens digui la seva, sigui quina sigui la seva opinió.

Què més fa?

Coordino i dirigeixo les campanyes electorals. Faig la tasca de cuidar els nostres afiliats, de tenir les organitzacions vives, que facin activitats. Atenem la vessant de mobilització i d'estar allà on la ciutat es mou i vibra.

És el PSC un partit que vibra?

Ha tingut un gran canvi, hem passat moment difícils on les notícies giraven entorn de qui marxava del partit. Hem tingut fugues cap a Ciutadans, després cap al sobiranisme i vam quedar molt tocats. Però ara hem tornat a recuperar l'orgull de sentir-nos socialistes. I amb un gran projecte per presentar-nos a la ciutat de Barcelona, pensem sincerament que un alcalde socialista seria la millor opció.

Què és el més fàcil de tot el que fa?

Suposo que ha estat el fet de redreçar els comptes. Haviem perdut molta representativitat i això implica també perdre ingressos. La campanya del 2019 ens vam sentir molt bé, vam doblar els resultats quan tothom ens donava per morts, però mai ho estem.

I el més difícil que a hagut d'afrontar?

Haver d'encaixar la derrota del 2015. No vam poder retenir companys que treballa-

ven amb nosaltres de feia molt de temps, i això va ser molt dur.

Diuen que als partits polítics les batalles més fortes són entre els companys. Què ha après vostè?

En qualsevol organització on hi ha persones pot haver-hi tensió. Al PSC hi ha molta companyonia. Jo he tingut moltes més lluites i baralles en l'àmbit de l'associació estudiantil que al PSC. Com tot, un microclima és tenir persones de tota mena i cadascú avalua si una persona li fa més el pes o no. Ara el PSC és una balsa d'oli en aquest sentit.

Tornaria a repetir l'experiència que té en política?

Aprens més dels fracassos que dels èxits. He pres decisions en els moments que considerava que les havia de prendre. I tots els cops que m'he donat m'han servit per aprendre. Com puc penedir-me de res que m'ha fet créixer i tenir més experiència?

Parli'ns dels seus fracassos.

Vaig trigar en pair els resultats de les eleccions municipals del 2015. Però els companys em va aplaudir i em va donar molts ànims. Sabíem que havíem viscut un moment històric i que ens hi havíem enfrontat com havíem pogut, però les circumstàncies socials i polítiques eren les que eren.

La gent se'n malfia de la política, quin és el desafiament pels que hi sou?

Arribar al conjunt de la ciutadania. No utilitzo eslògans, però evidentment som un govern progressista i tenim el focus en els i les treballadores.

Pedro Sánchez té tirada, però a Barcelona el PSC no acaba d'aparèixer, i això malgrat el desgast dels comuns....

No hi estic d'acord, perquè si algú entén d'enquestes veuran que hi ha un triple empat.

La ultradreta roman com una amenaça, quina reflexió fa al respecte?

Vendre solucions fàcils a problemes complexos és enganyar, mai es de fiar algú que ofereix una fórmula màgica que no existeix. Tenim el desafiament d'estar presents i ser útils, així la ultradreta no té cabuda.

Si hagués de triar algun altra ofici alternatiu al que fa, quin escolliria ara mateix?

Tornaria a fer de pedagog, m'agradaria fer plans de formació pels ens locals perquè puguin fer millor la seva feina a prop del ciutadà.

On es veu d'aquí uns anys?

No tinc per costum calcular el que faré d'aquí uns anys, però faré tasques polítiques mentre els meus companys em facin costat. Després tornaré a la militància de base. Sí que desitjo ser feliç: desitjo tenir certa tranquil·litat, temps lliure i fer el que em vingui de gust segons l'estat d'ànim que tingui aquell dia. ■

Yohany Limpas Ayala